ګیله مني سترګي

شاعر

دلاور پردېس

۱۳۸۸ لمريز

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد

ساتلي يې په غرونو کې مرغان په خپل قدرت
خالق دی ودان کړی ټول جهان په خپل قدرت

لويي ورسره ښه ده رحمېدلی پر هر چا دی
راپورته چې يې لمر کی پر اسمان په خپل قدرت

د خوار بنده پر ژبه لا راغلی شکر نه دی
ژوند ډېر ورته اسان کی پاک سبحان په خپل قدرت

له چا خخه دُنيا واخلي ځوک واخلي له دُنيا نه
ځوک ور ولي مزار ته د جانان په خپل قدرت

دا ژوند هم موږ په خپله خوښه نه تېروو دلته
پر مځکه باندې هم نه يو روان په خپل قدرت

را اوروي د شنه اسمان له خوا نه کله کله
پر موږ د رحمتونو ډک باران په خپل قدرت

اُميد لرم پردېس چې د منزل خوا ته روان وي
کړي خدای به زکندن ورته اسان په خپل قدرت

۱۳۸۶\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت شریف

ای نسـیمه د ورتلو سته اُمیدونه زما
د نبي(ص) روضې ته یو سه سلامونه زما

محترم ته مـې اواز د سلګو و رسوه
نصیب رانه کړل په لاس کي سره ګلونه زما

ورته وایه مسلمان دی مسلمان قتلوي
مورېٔ خه وکړو ګرانه وا وره فریادونه زما

چي پوره مي ستا روضې ته سي ارمان د ورتلو
نور دي خاوري پر دُنیا سي ارمانو نه زما

خوار پردېس دي په محشر شفاعت غوارمه
د دې سترې ژوندون ورکړه احوالونه زما

۱۳۸۵\۱۰\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

موري چي زړګی دي ازار نه کړمه
خپل ژوندون به هيڅکله خوار نه کړمه

ستا دُعا دي ما ته سي ډيوه د لاس
بې له دې رڼا تلل په لار نه کړمه

تا ته به په کومه ژبه مور وايم
سر چي ستا له ميني نه جار نه کړمه

ځان ته به هيڅ حق د ژوندون ور نه کړم
شپې چي دي خدمت کي سهار نه کړمه

ټوله ورځ که سر پر زنګون کښېنمه
موري ستا حقونه به شمار نه کړمه

ستا خبري ټولي نيکمرغي ګڼم
ځکه خو پردېس ترې انکار نه کړمه

۱۳۸۴\۵\۷

د مور د نړيوالي ورځي په مناسبت

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتون

هغه ښايسته او نازولی اشنا
زما په غم کې زوريدلی اشنا

چې د بېلتون شپه مو منځ کې راغله
په چيغو چيغو ژړېدلی اشنا

په دې خاطر چې ما له اوره خلاص کړي
پر د ښتو غرونو ګرځيدلی اشنا

ځکه دُنيا سوه د غمونو ډکه
چې پکښې نسته زما ښکلی اشنا

د پردېس زړه ته به قرار رانه سي
چې سو تنها ورخخه تللی اشنا

۱۳۸۲\۵\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

د زړګـــي وينـــي رانـــه خـــوري د انتظـــار شـــېبې دي
زمـــا اشـــنا کلـــه رائـــي د انتظـــار شـــېبې دي

د يـــار لپـــاره چـــي ســـهار مـــي لـــه بـــاغچې راوړی
لاس کـــي مـــي ګـــل مـــړا وی کـــوي د انتظـــار شـــېبې دي

خـــوږه خـــوږه خنـــدا بـــه ســـتا مـــي کلـــه وځـــي لـــه زړه
ترخـــه ترخـــه ســـوه زنـــدګي د انتظـــار شـــېبې دي

شـــپه تـــر ســـبا ويښ يمـــه ســـتوري د اســـمان حســـابم
فکـــر مـــي ســـتا کـــوځې تـــه ځـــي د انتظـــار شـــېبې دي

کلـــي کـــي اوســـه نـــه رقيـــب ســـته نـــه غمـــاز نـــه بېلتـــون
پردېســـه دا دي آخيـــري د انتظـــار شـــېبې دي

۱۳۸۴\۱۱\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اظهار

راســه اشــنا زړه مــي پــر انګــار د مينــي وګــوره
ډېــر لــري ثــواب لــرې ورتــه لار د مينــي وګــوره

تــا بــه د جانــان لاســونه ځــان تــه پرېښــوولای نــه
ای ځيــري ګريوانــه انتظــار د مينــي وګــوره

مــا دي صــرف ښــکل کــړي دي پــه شــونډو د قــدم خــاوري
ولاړ ســه تــر مــا بــل څــوک تــا بعــدار د مينــي وګــوره

زه کــوم قســم چــي يــو ســاعت رانــه هيرېــږې نــه
لــري رانــه مــه ګرځــه آزار د مينــي وګــوره

ښــکلي پــام د عشــق پــر لمــن تــور داغونــه مــه ايــږده
هغــه نړيــدلی غــر يادګــار د مينــي وګــوره

نــور پــردېس د قطــر او دُبــۍ خوبونــه نــه وينــي
دلتــه پــه ځنځيــر ســو ګرفتــار د مينــي وګــوره

۱۳۸۴\۱۲\۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یار کلی

هر مازدیګر یې د دیدار په نوم دی
خلکو دا کلی مې د یار په نوم دی

ځکه بې واره پر تندي اوریدل
کاڼی یې هر یو د سنګسار په نوم دی

ډېر لوني ورڅخه سر ټکوي
مینه کې خوند د انتظار په نوم دی

زړګیه شپه او ورځ که نه پیژني
زلفې یې شپه مخ د سهار په نوم دی

ورته کتی نه سم لیمې مې سوځي
او ریې بل کړی د سینګار په نوم دی

د ژوند ساعت د خوشحالۍ ملګری
دیار پر شونډو د اقرار په نوم دی

پردېسه ځکه درته بیا راغلمه
ښکلی موسم د نوبهار په نوم دی

۱۳۸۵/۴/۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادګار

زه یې دیدن ته وم راغلی د مودو نه وروسته
جانان مې داسي راته وویل د سلګو نه وروسته

د زړه پر کور مې باچاهي اوس د ارمان چلیږي
د وران د ظلم پکښې تېر سو اُمیدو نه وروسته

زما ګناه نه ده ای خلکو ملامت نه یمه
ګلاب د هر سړي خوښیږي د خوشبو نه وروسته

وخته چي څومره دي زموږ په زړونو لوبي وکړې
خو بیا هم شمعه پتنګ غواړي د لمبو نه وروسته

که د غرور سر عاجزۍ ته ټیټ سو څه پروا کړي
د کبر جام لري ارمان نسکوریدو نه وروسته

جانانه ستا پښتنو سترګو نوی رنګ پیدا کی
چي دي پردېس کړمه قبول د قسمو نه وروسته

۱۳۸۲\۳\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمان

د لاس دي نښـــي خــو ګلونـــه ګلابـــي راغلـــي
د ســـترګــو اوښــکي ورتــه زمــا پــه هــر کلــي راغلــي

کوګــل زنـــدان زړه بنـــد يوان ســو د عمرونـــو پکښــې
اوس دي يادونـــه ملاقـــات تـــه د بنـــدي راغلـــي

ګلونـــه ماتـــه د خپـــل ځـــان صـــفت پـــه وار وار کـــوي
ښـــکاري چـــي ســـتا د ښـــکلو شـــونډو پـــه ســـيالي راغلـــي

پـــه ګلـــورين قلـــم مـــي ســـتا ښـــکلی تصـــوير جـــوړ کـــړی
ګـــوره خـــولې د رقيبـــانو پـــر تنـــدي راغلـــي

پـــه دې ناترســـه مـــرور وخـــت کـــي يـــې وکـــړه وفـــا
ســـتا ســـلامونه ای اشـــنا پـــه خـــو شـــحالي راغلـــي

الله دي را ولـــه د ګـــل پـــه شـــان ښايســـته جانانـــه
ســـتا پـــه راتلـــو مـــي د زړه بـــڼ تـــه پسـرلي راغلـــي

راســه پــه غتهــو غتهــو ســترګو يــې نــن وکــه ديــدن
پــردېس تــه ســپين کفــن وروســتی جــوړه کــالي راغلــي

۱۳۸۴\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس دی

زړه مـــي پوهيـــدلی د جانـــان خبـــري نـــه غـــواړي
بـــس دی بـــس دی نـــوري د ارمـــان خبـــري نـــه غـــواړي

ګـــل چـــي د بهـــار مـــو ســـم کـــي پـــانـي پـــانـي ولـــوېږي
هغـــه د بلبـــل او د بـــاغوان خبـــري نـــه غـــواړي

زړه خـــو مـــي د يـــار ډېـــرو وعـــدو اوس صـــبر کـــړی دی
ســـترګي هـــم د اوښـــکو د بـــاران خبـــري نـــه غـــواړي

زه د ســـر نـــه تيـــروم کـــه اشـــنا مـــي وفـــا کـــړې وای
چـــا ويـــل چـــي پـــردېس بـــه د تـــاوان خبـــري نـــه غـــواړي

۱۳۸۴\۷\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبر جن

قدر یې د حُسن راسره دی ډېر
نه کوي خبري بیګانه دی ډېر

هري خوا ته ځي خو رخصت نه غواړي
نه هیرېږي خلکو ښایسته دی ډېر

سختي شپې د غم تیروي ما باندي
خاندي او خوشحال له ژوندانه دی ډېر

زما ورته په خوله کې زارۍ ختمې سوې
بیا هم د رقیب ظالم په خوله دی ډېر

خدایه د خزان ښخه یې و ساتې
رنګ یې د ګلاب ښخه کم نه دی ډېر

کوم قاضي ته وړاندي کړمه دا دعوه
زړه یې رانه وړی سخت په زړه دی ډېر

غم دی چې پردېس یې زنګولی دی
ولې خلک وایي چې نشه دی ډېر

۱۳۸۵\۴\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تللی اشنا

زړګیه نور اشنا موندلای نه سې
راغی بېلتون ترې خلاصیدلای نه سې

د دیدنونو وروسته ورک سو جانان
د ژړا وروسته یې هیرولای نه سې

زړګیه قدر دي سو کم تر اغزي
د ګل په خنګ کي دریدلای نه سې

بس دي خوبونو کي مي مه زوروه
یاره په وینه چي راتللای نه سې

د زړه محل کي دي عزت لیدلی
د اشنا غمه ستنیدلای نه سې

زه به دي هیر نه کړم په ټوله ژوندکي
دا ته مي ولي یادولای نه سې

پردېسه مځکه باندي کښېږده قلم
تصویر د ښکلي جوړولای نه سې

١٣٨٤\٨\٣٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

مـــا درتـــه فـــرش کړلـــې جانانـــه پـــه ګلونـــو لاري
راســـه خوشـــحاله یـــې کـــړه پـــه خپلـــو قـــدمونو لاري

چـــي د راتلـــو زیـــری دي وســـو هـــک حیـــران ســـومه زه
ورو ورو منـــــزل تـــــه رســـــېدې د ارمـــــانو نـــــو لاري

مـــا چـــي زړګـــی درکـــی او تـــا پـــرې ســـرې لمبـــې بلـــي کـــړې
مینـــه کـــي بېلـــي ســـوې د ســـوال او ځوابـــو نـــو لاري

خـــو بیـــا مـــي هـــم نـــه ســـي بـــاور چـــي تـــا بـــه وګټمـــه
زه د فرهـــاد غونـــدي کـــه وباســـم تـــر غرونـــو لاري

ژونـــد تـــه مـــي نـــه پرېـــږدي زمـــا لیـــونی فکـــر وایـــې
راځـــه پـــرې څـــومره ښایســـتې دي دیـــادو نـــو لاري

ســـتا صـــداقت بـــه لکـــه غـــر ســـي ترېنـــه لـــري پاتـــه
مـــــخ ځنـــــي اړوي پردېســـــه د وختونـــــو لاري

۱۳۸۴\۹\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

د دې دُنیا هغه سړی مي سړي څُور ګڼلی
چي مینه نه پیژني زړه باندي مي تور ګڼلی

دا ستا په سر که دار ته پورته سم پروا نه لرم
یو افتخار دی یاره تا ولي پېغور ګڼلی

چا کړل اوبه د ورور په وینو د وطن فصلونه
چا د زړه بڼ د محبت په نوم سمسور ګڼلی

تل د ګلاب په شان ښایست او خو شبوئي به لري
چي خړي خاوري چا د ځان لپاره کور ګڼلی

حالاتو ورکړل پرهرونه د پردېس زړګي ته
بس یوه مینه مي پر هر لره ټکور ګڼلی

۱۳۸۴\۱۰\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبه

چښــــلي مـــي د خـــاورو پـــه جـــامونو کـــي اوبـــه
خوښـــيږي مـــي پـــه ټولـــو نعمتونـــو کـــي اوبـــه

تـــا ونيـــولم لـــه لاســـه زه پـــر حـــال د ډوبېـــدو وم
تعبيـــر يـــې راکـــه ويـــنم پـــه خوبونـــو کـــي او بـــه

جـــوړه بـــه د جانـــان ســـره کـــړم لاس پـــه دُعـــا پورتـــه
هلمنـــده تـــل دي غواړمـــه ســـيندونو کـــي اوبـــه

د تـــورو زلفـــو ســـيوري کـــي دي مـــخ داســـي معلـــوم ســـو
کـــتې مـــتې لکـــه پـــه تـــورو تـــورو غرونـــو کـــي اوبـــه

بېلتـــون غمـــاز هجـــران رقيـــب هـــيڅ نـــه راتـــه ښـــکاريږي
زړګـــی مـــي ســـو د يـــار پـــه ســـتمونو کـــي اوبـــه

اشـــنا د هجرشـــپو کـــي ديـــدن راوړی تـــر پردېســـه
قســـمت راتـــه پيـــدا کـــړې پـــه اورونـــو کـــي اوبـــه

۱۳۸۴\۱۰\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشحالي

راغـــــــی اختــــــر د خوشـــــــحالو ســـــره
ورک ســـــو خفګـــــان د اســــویلو ســــره

هــــر کلـــــه راســـــې د خوښـــــی اختـــــره
جانــــان راځـــــي ســــتا پــــه راتلـــــو ســـر ه

چـــــي همېشـــــه وي پــــه اختــــر کــــي دیــــدن
اوســـــــیږم تــــــل د اُمیــــــدو ســـــــره

جانانـــــه راســــه زمـــــوږ وران کلـــــي تـــــه
د ســــــرو ګلونــــــو او غنچــــــو ســـــره

چـــــي د اختـــــر پـــــه ســـــهار یـــــار وویــــنم
زړګـــــی مـــــي وړي تــــش پـــــه کتـــــو ســـره

مـــا ســـتا پـــر ســـر تړولـــه خپلـــوان پـــردي کـــړه
تـــــه کـــــوې مینــــــه د پـــــردو ســـــره

د پـــــرد ېس مینــــــه دي پــــــه زړه کـــــي نســـــته
ځکـــــه نـــــه وینـــــو پـــــه کلـــــو ســــره

۱۳۸۴\۱۱\۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

پټ راز

زمــا جانـــان ځـــومره اتـــر د ســـترګو تـــور کـــي ســـاتي
زمـا غونـدي يـار بـې هـر يـو غـم د زړه پـه کـور کـي سـاتي

دا د حـــــالاتو پېرزوينـــــه ده چـــي داســــي کــــوي
ګلونـــه ټـــول خـــاموش او ســـيږي بلبـــل شـــور کـــي ســـاتي

پـــوه ســـو مه ښــکلې مــخ تــه ســتا کتــل ګناه نــه لــري
رندې مـي سـترګي سـه نظـر چـي پـه بـل لـور کـي سـاتي

بـــل چـــا تـــه ســـر نـــه ټيټـــوم د هغـــه خـــداى بنـــده يـــم
چـي يوسـف سـاتي پـه کـوهي کـي خليـل اور کـي سـاتي

د عشــق ژونــدون د عشــق جنــون د عشــق قــانون مــي خـوښ دى
څـوک پـه خنـدا پورتـه کـړي دار تـه څـوک پېغـور کـي سـاتي

تـــا بـــه ويـــل پردېســـه زه درســـره مينـــه لـــرم
دغـــه يـــو يـــاد دى چـــي يادونـــه دي پـــه زور کـــي ســـاتي

۱۳۸۵w۵w۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

وفا

کلـــه وي زيـــات او کلـــه کـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي
پـــوهېږم نـــه چـــي د چـــا غـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږي

د ېـــر وفـــادار دی رســـوي بـــه مـــي تـــر قبـــره پـــوري
زمـــا د عمـــر ســـره ســـم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

د زخمـــي زړه پـــه پرهرونـــو کي مـــي څـــه لټـــوي
شـــيندي پـــرې مالګـــه کـــه ملهـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږدي

زه خـــو پښـــتون يـــم د ميلمـــه غـــم درنـــاوي کومـــه
افســـوس چـــي ده کـــړی قســـم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږي دي

نـــن مـــي پـــه خيـــال کـــي تصـــوير وليـــد ومـــي نـــه پيژنـــدی
ويـــل د پـــردېس څنګـــه قلـــم دی مـــا قـــرار نـــه پرېـــږ دي

۱۳۸۵\۴\۲۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاری

نـــه عـــذاب نـــه بُتخـــانې زمـــا پـــه کـــا ردي
نـــه شـــراب نـــه پیمـــانې زمـــا پـــه کـــا ردي

نـــه مـــي خـــوښ دی انتظـــار ســـتا د راتللـــو
نـــه ربـــاب نـــه تـــرا نـــې زمـــا پـــه کـــا ردي

مـــخ پـــټ نـــه کـــړې هســـي نـــه چـــي لیـــونی ســـم
نـــه نقـــاب نـــه زولنـــې زمـــا پـــه کـــا ردي

مـــا پـــه مینـــه درتـــه راوړی خـــو تـــا وویـــل
نـــه ګـــلاب نـــه نښـــانې زمـــا پـــه کـــا ردي

زه دي ښـــکلو اننګـــو کـــي نـــور ثـــه ویـــنم
نـــه کتـــاب نـــه افســـانې زمـــا پـــه کـــا ردي

پـــردېس ځـــای غوا ړمـــه ســـتا د زړه پـــه کـــور کـــي
نـــه ځـــواب نـــه بهـــانې زمـــا پـــه کـــا ردي

۱۳۸۵\۹\۱۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

پخواني کتل

یــا ره زمــا ســره دي ســترګي ښــه پخــه دښــمني غــواړي
راتــه کــړي د مــرګ ګواښــونه رانــه ژونــد ارمــاني غــواړي

نــوی زخــم مــي پــرزړه دی خــو عــلاج یــې ډېــر اســان دی
چــي پــه شــونډو کــي مســکی ســې ســتا کتــل پخــواني غــواړي

یــو دي یــا د دی بــل دي غــم دی چــي لاس نــه را څخــه اخلــي
یــو ارمــان راتــه پرېــږدي او بــل مــي ښــکلې ځــواني غــواړي

خوشــحالي او خنــدا ولاړه اوښــکي راغلــې تــر ګریوانــه
زړه لا اوس هــم راتــه وایــي محبــت پریشــاني غــواړي

مــوږ د مینــي لیــوني یــو د رواج ځنځیــر مــو خــوښ دی
همېشــه پــه هــر قــانون کــي زولنــې لیــوني غــواړي

پــردېس ســتا د زړه پــه کــور کــي اوســیدل غــواړي ټــول عمــر
نــه دي وږی د ډوډۍ دی نــه هــم ســتا مهمــاني غــواړي

لښکرګاه دشپې ۱۱:۳

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

ته راکوې د خندیدلو اجازه اختره ؟
درته معلومه ده د غم مي اندازه اختره ؟

په چا دي ښکل کړلې د چا د قدمونو خاوري
په چا د یار د کور ځنځیر او دروازه اختره

زما ژوندون دی ازلي د اندېښنو ملګری
رانه خفه نه سې سپېڅلې پاکیزه اختره

هغه کوڅه زموږ د کلي نن هم تا نه ویني
پرون خپره پکښې د مرګ وه اوازه اختره

په سترګو سترګو کي مئینو کړې خبري شروع
ما او تا هم سوو سره پوه په رمازه اختره

ته خو یوازي راغلې نه ښکاري جانان درسره
لا مي زخمونه د زړګي سو له تازه اختره

پردېس په مړ سي که به مور سي په وصال د اشنا
په خوب یې ولیدل روانه جنازه اختره

۱۳۸۵

لوی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه

ډېر عمر خوري ستا جدايي کې چي يو کال تير ېږي
د سترګو رپ کي ساعتونه د وصال تير ېږي

د دُنيا هري رنګينۍ له ياده و ايستمه
پسرلی هم لکه جانان دا سي په خيال تير ېږي

زړګيه ما درته ويل چي بې وفا دي اشنا
پر وفا دارو خو سړی تر سر او مال تير ېږي

د ښايستو باغچو نه اوس بوی د باروتو راوړي
چي په کنډو کنډو وطن کي مي شمال تير ېږي

يم ليونی په لار کي ناست پېغور په بيه اخلم
راکه خولګۍ خير دی که ټوله کليوال تير ېږي

د پردېس يار په يارانه کي نوی نا زګډوي
چي کله راسي مخ ته و نيسي دستمال تير ېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۲

اقرار

مینې دي دومره کړم مجبور درځمه
نن به دي کلي ته ضرور درځمه

ستا د ښو غشو ښکاره کړه مینه
د خپل زړګي په وینو سور درځمه

څوک چي وي روغ کړي د رنځور پوښتنه
زه دي پوښتني ته رنځور درځمه

که دي د سترګو جنګ کي سر هم وخورم
یمه پښتون لکه تربور درځمه

ما ویل د حُسن تا بعدار به نه سم
خاوري ایرې مي سو غرور درځمه

بس دی نور غیر د پخلاینې راکه
اشنا دا یو سوال که منظور درځمه

پردېس که مړ سوم د اشنا د لاسه
مرګه ستا نوم به کړم مشهور درځمه

۱۳۸۴\۱۱\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

بګړۍ

وخت چې زموږ د بګړۍ ولونو ته کاږه کتلې
موږ همېشه داسې وختونو ته کاږه کتلې

افغانان هيڅ د غلامۍ ژوند قبلولای نه سي
زموږ لاسونو ځنځيرونو ته کاږه کتلې

ای د خزان استا زې مه کوه ارمان به وکې
ولې دي دې ښايسته ګلونو ته کاږه کتلې

که درته يا د وي تېول جهان کې به وه دا خبره
چې ميوندۍ پردو فوځونو ته کاږه کتلې

د سترګو کښل يې ناروا کار نه دی مه يې پربږدئ
چا چې د دغه وطن غرونو ته کاږه کتلې

د کرکې ډک زړه ته دي وايه پردېس داسې نه دی
تا يې سپېڅلو ارمانو نو ته کاږه کتلې

۱۳۸۵\۱۱\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګُمان

ته چې راځې ما به وي خپله یاره ځان وژلی
خلک به وایي دی غمونو د هجران وژلی

زما باور د ډېر کوښښ وروسته ناکام وختی
احساس د میني مې په زړه کې ستا ګُمان وژلی

زموږ او خندا ترمنځ بیا څومره فاصلې پیدا سوې
بیا د پردیو جنګ زموږ د کلي ځوان وژلی

د لیلی غمه د مجنون د مرګ دعوه مه کوه
هغه د دوو سترګو د بیا لیدو ارمان وژلی

د ګل پر شونډو مې خندا سمه لیدلې نه وه
پردېسه اوس چې ورته ګورمه خزان وژلی

۱۳۸۲\۱۰\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردېس

رنـــــګ تـــــه يـــــې وګـــــوره لکـــــه مـــــړی دی
کـــــوم بـــــې رحمـــــه زړه ورڅخـــــه وړی دی

وخـــت کـــې د وصـــال ګونـــګ ســـې هـــيڅ نـــه وايـــي
يـــــار يـــــې څـــــه جـــــا دو وربانـــــدي کـــــړی دی

خـــود بـــه وي تـــر هـــر چـــا زور يـــدلی ډېـــر
دا د مينـــــه نـــــاک جهـــــان وګـــــړی دی

لاره يـــې يـــوه زړه تـــه پيـــدا نـــه کـــړه
ځکـــه خـــو ســـکون نـــه لـــري ســـتړی دی

خلکـــو نـــور تـــر مينـــي کـــړئ قربـــان پـــردېس
دغـــــه ده چـــــا ړه او دغـــــه پـــــړی دی

۱۳۸۲\۲\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

هــــم مــــي زړه هــــم مــــي ځيګــــر دی هــــم مــــي ځــــان دی
هــــم ښايســــته دی هــــم دلبــــر دی هــــم جانــــان دی

هــــم حيــــا کــــړي هــــم وفــــا کــــړي هــــم خنــــدا کــــړي
هــــم ميلمــــه هــــم معتبــــر دی هــــم ميــــز بــــان دی

هــــم پــــوهيږي هــــم بلېــــږي هــــم زو رېــــږي
هــــم غوصــــه هــــم مــــرور دی هــــم پښــــيمان دی

هــــم ســــکون دی هــــم ژونــــدون دی هــــم بېلتــــون دی
هــــم چينــــه هــــم مــــازديګر دی هــــم ارمــــان دی

هــــم حسِــــين دی هــــم شــــيرين دی هــــم غمګــــين دی
هــــم ليمــــه هــــم مــــي نظــــر دی هــــم نــــا دان دی

هــــم يــــې يــــار هــــم نــــا قــــرار هــــم انتظــــار يــــم
هــــم ســــاده هــــم نــــا خبــــر دی هــــم حيــــران دی

هــــم ســــفر دی هــــم خطــــر هــــم دلاور دی
هــــم ځپــــه هــــم ســــمندر دی هــــم طوفــــان دی

۱۳۸۵\۱۱\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بانه

څــومره زور دي يــاره تــورو ســترګو او بڼــو کــي دی
ژونــد مــي نــه پــوهيږي چــي پــه کومــو مرحلــو کــي دی

تــا د خدايــه غــوارم خــو لــه تــا نــه هــيڅ شــی نــه غــوارم
داســي يــو عــادت خــو همېشــه پــه ليونــو کــي دی

وچــي د موســم شــونډي دي نــه کــوي خنــدا راتــه
ګــل مــي د ارمــان رانــه ورک ســوی پــه اغــزو کــي دی

اوس يــې د جفــا پــه کــاروانو نــو کــي را وليــږه
هغــه زړه چــي ورړی دي د ســترګو پــه لاســو کــي دی

دا څــوک درتــه وايــې چــي پــردېس د يــاده و ايســتې
هر ځای کي چي اوسم ستا تصوير مي په ليمو کي دی

۱۳۸۲\۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصيب

پـــر زړه مـــي هـــر يـــو غـــم مئـــين دی چاتـــه څـــه ووايـــم
زمـــا جانـــا ن زمـــا دُښـــمن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

د ژونـــد خـــوږو کـــي مـــي ترخـــه ګـډوي څـــو ک دی هغـــه؟
زړه مـــي پـــر تـــا بانـــدي شـــک مـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

يـــا ر چـــي روان ســـو زمـــا ژبـــه هـــم ســـلګو بنـــده کـــړه
اوس يـــې خـــالي ځـــای د ديـــدن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

مينـــي ادرس د خوشـــحالۍ دي وو غلـــط راکـــړی
د غـــم کوڅـــه د غـــم وطـــن دی چاتـــه څـــه ووايـــم

پـــردېس زړګـــي تـــه مـــي راغلـــی د ســـندرو کـــاروان
د اشـــنا خـــط راغلـــی نـــن دی چاتـــه څـــه و وايـــم

۱۳۸۶\۲\۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زندان

د صبر په زندان کي ځنځيرونه ماتوم
د ميني په زور ځيني رواجونه ماتوم

که شوندېو دي په تلو کي د راتلو وعدې کولې
خو سترګو دي ويله چي لفظونه ماتوم

ګل نه شکومه دومره دي نيت ولي پر ما بد دی
اغزيه يوه ورځ به دي لاسونه ماتوم

کمزوري مي ونه ګڼې د ميني په دُنيا کي
چي ستا خوشحاليدو ته قسمونه ماتوم

د زړه د اُميد لاس کي زما دغه شراب نه دي
پردېس يې ځکه نه چښم جامونه ماتوم

۱۳۸۵\۱۱\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله مني سترګي

پربـــېده چـــي زړه مـــي ســـي د زور څخـــه خبـــر د ســـترګو
چـــي ســـتا د ســـترګو نـــه مـــي نـــه اوړي نظـــر د ســـترګو

کـــه د هجـــران د شـــپو نـــه ځـــان ســـاتې او غـــم نـــه غـــواړئ
خلکـــو ونـــه کـــړئ ننـــداره پـــه مـــا زدیګـــر د ســـترګو

یـــو شـــېبه مـــي ســـتا تصـــویر د ســـترګو ونـــه ایســـتی
لایـــي ګُمـــان دی لا دي ونـــه ســـو بـــاور د ســـترګو

ژبـــه ګـــونګې زړه وارخطـــا کـــړي ورکـــړي رنـــګ تـــه تغیـــر
مـــنم مـــنم مـــنم مـــنم هنـــر د ســـترګو

غـــرق ســـو تبـــاه ســـو د خپـــل ټولـــو ارمـــانو نـــو ســـره
پـــردېس لاهـــو کـــی پـــه څپـــو کـــي ســـمندر د ســـترګو

۱۳۸۲\۳\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

مُهلت

بېلتونــه یــار مــي راپرېــږدي کــه دي لا وس پاتــه دی
راځـــه راځـــه د ارمـــانو نـــو مـــي هـــوس پاتـــه دی

چـي بیـا مـو کلـي تـه راځـې ځـان سـره مـرګ راولـه
اوس خـو ژونـدی یـم پـه وجـود کـي مـي نفـس پاتـه دی

تـا پـر هـر کـور بانـدي وېشـلي دي ويرجنـي سـاندي
ځکـه مـي ګـران وطـن تـر ټـولي دُنیـا پـس پاتـه دی

چـي نــه دي و ژړوی نـه دي ځنـي هیـر کـی اشـنا
پــه دې دُنیـا کـي لا زمـا غونـدي يـو کـس پاتـه دی

بلــه رنګینــه شــپه بــه خدایــه پــر مــا کلــه راځــي
د پــردېس يــار ســره خوبونــو کــي مجلــس پاتــه دی

۱۳۸۲\۳\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

بهانه

عبث دي یاره پر سرو شونډو بهانه پیدا کړه
مه راځه خیر دی ما د صبر خزانه پیدا کړه

پروا مي نسته که په مینه کي مي خپل پردي سول
د ژوند ملګري مي غمونه بیګانه پیدا کړه

دا به وي ستا د هیریدو زېری زما لپاره
دا فاصله چي مو تر منځه بېلتانه پیدا کړه

ما ملامت وګڼه هلته بې وفا دلبره
که خپل ټګی کي دي سپیڅلې نښانه پیدا کړه

د ناز ځپیړه دي پر مخ ورکړه چي تلې پردېسه
د اشنا اوښکو ولي لار د ګریوانه پیدا کړه

۱۳۸۲\۴\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مازديګر

داسي خوند کوي جانانه د خپل کلي په کوڅو کي
لکه باغ کي چي ګلاب وي لکه مالګه په خوړو کي

دا د هوا او نه ځواب دي خوړ او تريخ سره ګډ بېږي
لکه مينه کي دردونه لکه ژوند ستا په وعدو کي

د ګمان لار مي کړه بنده د هر چا نه مي راپټ کړې
لکه راز د زړه په کور کي لکه اوښکه په ليمو کي

ياراني مي ډېر مشهور کړې تا چي هير کړم تاواني سوې
لکه شمع بليدلې لکه سيوری سوې تيارو کي

د پردېس د شعر بيتونو زما نوم داسي ساتلی
لکه ونه په اوبو کي لکه زر په خزانو کي

۱۳۸۲\۴\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُعا

مـــورې څـــه ګنـــاه کـــړې ده خلـــک مـــو پـــه څـــه بېلـــوي
ډېـــر ظالمـــان ســـته پـــه دُنيـــا کـــي ځـــان او زړه بېلـــوي

د زهـــرو ډکـــي هغـــه خـــولې کـــړې ای د زړو مالکـــه
پـــه څـــو نومونـــو يـــو د بلـــه پښـــتانه بېلـــوي

زمـــورږ د اوښـــکو شـــبنمونو تـــې نيـــولې لاري
رنـــګ د ګلونـــو نـــه بـــد رنګـــه زمانـــه بېلـــوي

زړګـــی مـــي خـــوري داځـــل خـــو ټولـــو اتفـــاق کـــړی دی
تـــر خپلـــه وســـه هـــر يـــو غـــم ځنـــي ټوټـــه بېلـــوي

چـــا د اختـــر او د نکريـــزو تـــر مـــنځ ويـــر کښيښـــوی
څـــوک د ژړي مـــازديګري نـــه ننـــداره بېلـــوي

پـــردېس بـــه څـــوک د ليونيـــو د قطـــاره باســـي
چـــي خپـــل لاســـونه يـــې تنهـــۍ د ګريوانـــه بېلـــوي

۱۳۸۲\۴\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلامونه

ارمان یمه لیږلي مي منزل ته سلامونه
ستا مخ ته سلامونه ستا کاکل ته سلامونه

پر هر مي د زړګي چي جوړیدو ته نږدې سوی
دردونو یې ویلي دي درمل ته سلامونه

نسیمه که یې ورېږې نو د وږمو سره یې مل که
د یار د قدم خاورو د یار پل ته سلامونه

د اوښکو قلمونه مي د مخ پر زړه پانه
اغزیو ته ګیله لیکي او ګل ته سلامونه

بې میني ژوند نیمګړی دی خو داسي مینه هم نه
روان چي پکښې نه وي یو او بل ته سلامونه

چي ستا د لوري راغلمه نو خواږه به ولي نه وي
سپارلي مي پردېسه د زړه تل ته سلامونه

۱۳۸۲\۴\۳۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناخوالي

لکـــه پـــه زړه د یـــو مئـــین چـــي بېلتـــون لـــوبي وکـــړي
ملګـــرو داســـي مـــي جګـــړې پـــه ژونـــدون لـــوبي وکـــړي

نـــن یـــې کورونـــو تـــه ټـــوټې د وجـــود ورســـیدې
دلتـــه د کلـــي ماشـــومانو پـــرون لـــوبي وکـــړي

د پـــر مختـــګ ارمـــان مـــي زړه کـــي پـــه ســـلګو وژړل
پـــه ګـــران وطـــن کـــي مـــي رشـــوت پـــه قـــانون لـــوبي وکـــړي

څـــوک راتـــه وایـــي پـــه دُنیـــا کـــي د ژونـــد حـــق نلـــري
چـــا کړلـــه ختـــم چـــا پـــه نـــوم د پښـــتون لـــوبي وکـــړي

دا زورور کـــه شـــرمیدلای دلتـــه نـــه راتللـــه
پـــه دغـــه زور یـــې زمـــوږ ســـپیڅلي پـــاڅون لـــوبي وکـــړي

د پـــردېس غـــم د وطـــن غـــم د خلکـــو غـــم کومـــه
ډېـــرو غمونـــو مـــي د زړه پـــه ســـکون لـــوبي وکـــړي

۱۳۸۲\۸\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

بغاوت

غـوټۍ د نـاز پــه خـوب بيـده ده خـزان هــيڅ نـه منـي
د مينــي ژونـد زړه تـه فايـده ده تـاوان هــيڅ نـه منـي

کوښــښ کــوي چــي يــو د بــل څخــه يــې بېــل وســاتي
دا زمانـــه څـــو مره ســـاده ده يـــاران هـــيڅ نـــه منـــي

زړه تـــه مـــي ووايـــه چـــي دا ليونتـــوب ولـــي کـــوي
تـــا د راتلـــو کـــړې وعـــده ده هجـــران هـــيڅ نـــه منـــي

د دغــو ســرو لمبــو پــه مــنځ کــي خــدای ســاتلي يــو مــوږ
زمـــا خـــو دغـــه عقيـــده ده ګُمـــان هـــيڅ نـــه منـــي

نـــوره مـــي ســـتا د ديـــدنونو طمـــع نـــه ده کـــړې
ســـتا ســـو د کلـــي لار اوږده ده نـــاتوان هـــيڅ نـــه منـــي

پــه خــوب کــي ويــنم مرګــي وړی ارمــانجن پــردېس دی
تنـی پــه اوښــکو مــي لنـده ده ګريـوان هــيڅ نـه منـي

۱۳۸۲\۸\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولس ږغ

زه افغان ولس یم چا مي قتل مخَوَر کړله
چا رانه د سُولي پیغامونه مرور کړله

خدای خبر زما حلالیدل څومره ثواب ګڼي
ټولو قاتلانو یو او بل سره خبر کړله

نوم د قهرمان غواړي جګړه کي چي خپل ورور وژني
داسي مشرانو جهالت ته وده ورکړله

څوک مي ټول جهان ته د غلام په رنګ ور پیژني
چا په وینو سره راته کوڅه د جنګ سنګر کړله

بیا به یو دوران ته افغاني غرور ژوندی ساتم
څو ځله مي نور د دوي عقلونه ور پر سر کړله

دوي وايي دا ګناه نه ده پردېسه ګناه څنګه وي
ستا په شان یې ډېر په بل وطن کي دربدر کړله

۱۳۸۶\۷\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

جهالت

پښـــيماني بـــه يـــوه ورځ خپلـــو ځيـــرو کـــي ســـره وينـــو
د غـــم اوښـــکي بـــه د ســـترګو کنـــارو کـــي ســـره وينـــو

رښـــا مـــه وژنـــه نـــاتر ســـه تـــاواني بـــه ســـو بېحـــده
بيـــا خپـــل دوســـت او دښـــمن ځنګـــه پـــه تيـــارو کـــي ســـره وينـــو

اوس مـــو لاري بېلـــي بېلـــي د اورونـــو خـــوا تـــه ولاړې
نـــه پـــوهيږو چـــي ســـوځيږو پـــه ايـــرو کـــي ســـره وينـــو

اتفـــاق مـــو پـــه اختـــر او پســـرلي کـــي معلـــوم نـــه ســـو
هميشـــه د کلـــي څنـــګ تـــه هـــديرو کـــي ســـره وينـــو

پـردېس غـواړي چي نـور يـو د بـل پـه زړو نـو کـي ځـای جـوړ کـوو
جهالـــت دی چـــي د جنـــګ پـــه ســـنګرو کـــي ســـره وينـــو

۱۳۸۲\۱۰\۱۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اجازه

پســــــرلیه دا مــــــي زړه دی پرهرونــــــه ورســــــره دي
ســـتا قـــدم تـــه یـــي ایــږدم دا ارمانونـــه ورســـره دي

پـــر خنـــدا بانـــدي بنـــدیز دی مـــرور د رڅخـــه نـــه یـــم
یـــو مـــي غـــم ســـرته ولاړدی نـــور غمونـــه ورســـره دي

پـــام کـــوه زخمـــي دي نـــه کـــړي د دې خلکـــو دا رواج دی
پېرزوینـــــه د مرمـــــۍ کـــــړي ټوپکونـــــه ورســـــره دي

پټ پـــه غـــوږ کـــي درتـــه وایـــم اشـــنا زېـــری مـــي دربانـــدي
پســــــرلي مینــــــه راوړې ســــــره ګلونــــــه ورســــــره دي

ورتـــه ګـــوره دیـــار مـــخ مـــي لکـــه ګـــل چـــي غوړیـــدلی
دا زمـــا د خـــوارو اوښـــکو شـــبنمونه ورســـره دي

اجـــازه ده پســـرلیه د پـــردېس کیســـه شـــروع کـــړم ؟
یـــا ریـــې ښـــکلی دی افســـوس چـــي ســـتمونه ورســـره دي

۱۳۸۲\۱۰\۲۷

لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپه

د رڼـــا کلـــــي تـــه لار نــــه معلــــومېږي
شـــپه اوږده ده ســـپين ســـهار نـــه معلـــومېږي

همېشـــه د بـــل ارمـــان پـــوره کـــوو چـــي
د ورور مـــرګ راتـــه بـــد کـــار نـــه معلـــومېږي

ســـور ګـــلاب تـــه ســـترګي ځنګـــه واړومـــه
ســـرو لمبـــو کـــي پـــټ دی ښـــار نـــه معلـــومېږي

زمـــوږ حـــال تـــر دې بـــدتر ښـــه دی چـــي پـــوه ســـو
راتـــه هـــيڅ يـــار او اغيـــار نـــه معلـــومېږي

د وطـــــن پـــــر آزادۍ مئـــــين وو ځکـــــه
پـــردې خـــاوره يـــې مـــزار نـــه معلـــومېږي

د دوســـتۍ طمعـــه يـــي کـــړې لـــه دُښـــمن نـــه
ليـــونی پـــردېس هوښـــيار نـــه معلـــومېږي

۱۳۸۷\۲\۲۱
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تندک

غــم مــو دی ملګـــری د خنـــدا آزار وهلـــي یـــو
مـــورږ د اتحـــاد او د وفـــا آزار وهلـــي یـــو

چښـو یـو د بـل وینـي غـم ښـادۍ کـي هـم یوځـای کښـېنو
دا مـــو بـــد بختـــي ده کـــه د چـــا آزار وهلـــي یـــو

ښـکلی لکـه ګـل ځـوان مـو پـر خـاورو پـېـرزو کـړی دی
مـــورږ د ژوندانـــه د نـــاز ادا آزار وهلـــي یـــو

مـــورږ د ماشـــومانو پـــه ذهنونـــو کي جنـــګ وکـــری
نـــن خـــو درپـــه دریـــو د ســـبا آزار وهلـــي یـــو

بلـــي ســـري لمبـــې د انتقـــام ســـاتو پـــه زړونـــو کـــي
مینـــي ملامـــت یـــو ټولـــه ســـتا آزار وهلـــي یـــو

خـــود بـــه تندکوُنـــه خـــورو پردېســـه چـــي مـــزل کـــوو
جـــوړي مـــو تیـــاري کـــړې د رڼـــا آزار وهلـــي یـــو

۱۳۸۷\۴\۱۴
هلمند لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپین میدان

ژوند سو څومره ګران زړګیه اور وا خله
خاوري سو ارمان زړګیه اور وا خله

پام کړه پرهرونه دي خفه نه کړې
نه لري درمان زړګیه اور وا خله

داسي په اسانه دي دن چیري دی
رابه سي جانان زړګیه اور وا خله

زما په خوله به صبروې منمه دي
اوس یمه پښیمان زړګیه اور وا خله

ډېري دي د حُسن لمبي خوښي وې
نن پر سپین میدان زړګیه اور وا خله

نور د پردېس غم ته زاری مه کوه
ځیري که ګریوان زړګیه اور وا خله

۱۳۸۷\۱۱\۱۸
هلمند

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمبې

د زړونـــــــو ارمانونـــــــه د مئینـــــــو ارمانونـــــــه
دې کلـــــي کـــــي ســـــو ځیږي پـــــه اورونـــــو ارمانونـــــه

د بـــــم پـــــه ږغ ویښ ســـــوي نـــــازولي ماشـــــومان دي
وړي ځـــــان ســـــره لحد تـــــه د خوبونـــــو ارمانونـــــه

وګـــــړو د دُنیـــــا زمـــــوږ نـــــا پوهۍ تـــــه دُعـــــا وکـــــړئ
پـــــوره مـــــو کړئ پخپـــــل منځـــــي جنګونـــــو ارمانونـــــه

پـــــه طمعـــــه د وربـــــل دي خـــــو پـــــر پـــــانو یـــــي اوربـــــل دی
منـــــزل تـــــه نـــــه رســـــیږي د ګلونـــــو ارمانونـــــه

پردېســـــه خوشـــــحالي دي پنـــــا ســـــوي ده لـــــه ســـــترګو
بـــــدل دي کـــــړه حـــــالاتو پـــــه غمونـــــو ارمانونـــــه

۱۳۸۷\۳\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

تحفه

جنګونــه مــي پــر لــور د ګــران وطــن مــه راليــږه
د اور د بليـــــدلو ارمــــانجن مــــه راليـــــږه

يــو ځــوان د زکنــدن پــه حــال کــي مــور تــه داسـي وايـي
مـــزار تـــه مـــي بچـــی ځلـــور کلـــن مـــه راليـــږه

ګيلــه بــه زه د خپــل نصــيبه نــه کــوم نــو تــه هــم
جهـــاد لـــه خپـــل طرفـــه ګيلـــه مـــن مـــه راليـــږه

زمـــا پـــه غـــم شـــريکه ســـتا د بـــم پـــه پېرزوينـــه
ژونـــدي تـــر خـــاورو لانـــدي يـــو کفـــن مـــه راليـــږه

کـــه خپـــل د جفـــا نښـــه پټـــوې پـــه چاپلوســـيو
ګريـــوان تـــه د پـــردېس خـــو تـــار او ســـتن مـــه راليـــږه

۱۳۸۷\۱۲\۲۵

هلمند ځپاند سیند مشاعره

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلګۍ

جرګــه مــي کــړه د یــار پخــلا کیــدو پســې روانــه
ســلګو کــي مــي دُعــا ســوه قبلیــدو پســې روانــه

زمــا د اســو یلــو پــه برکــت دي حُســن زیــات ســو
وږمــه وي تــل د ګــل پــه غوړیــدو پســې روانــه

تــر څــو بــه دي څــارم جانانــه لاري د راتلــو
وعــده دي ســوه وعــدو ســره وعــدو پســې روانــه

اشــنا لکــه د جنــګ تــوره بــلا چــي خلــک وژنــي
ســوه داســي ســتا جفــا مــي اُمیــدو پســې روانــه

مقصــد یــې نــه وو دا چــي زمــا پــر مــخ ولیکــي نــوم ســتا
دا اوښــکه وه د ســترګو ســتا لیــدو پســې روانــه

پردېســه چــي ژونــدی یــې بــس د مینــي احتــرام کــړه
دُنیــا کــه ده هــر څــومره پــه فایــدو پســې روانــه

۱۳۸۵\۹\۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب

نــــوري ســــلګۍ د ارمــــانونو پــــه لاس مــــه ورکــــوه
هـــــر وعـــــده دي د کلونـــــو پـــــه لاس مـــــه ورکـــــوه

قســمته ســتا ســره چــي هــر څــه دي قبــول مــي دي ټــول
عقـــل نـــادان مـــي د ســـوچونو پـــه لاس مـــه ورکـــوه
داســي بــې يوســي لکــه تــا چــي رانــه زړه وړی دی
ښــکلې ځــواني دي د وختونــو پــه لاس مــه ورکــوه
چــي پــس لــه مرګــه دي ښــه ځيــر راتــه کتلــي نــه وي
مــا د ځلــورو ديوالونــو پــه لاس مــه ورکــوه
لــږ فکــر وکــړه کــه دوران دي تيــر ســو څــه بــه کــوې ؟
نــری خنــدا دي د نــازونو پــه لاس مــه ورکــوه
د ليــوني زړه زو ريــدو تــه مــي بــل کــار وګــوره
خپــل تصــويرونه د خوبونــو پــه لاس مــه ورکــوه
د دې لپــاره چــي خپــل زور او تــاثير ونــه بــايلي
د حُســن واک د ســينګارونو پــه لاس مــه ورکــوه
د اُميــدونو جنــازې چــي تــر ســهاره باســي
تــريخ انتظــار د ماښــامونو پــه لاس مــه ورکــوه

پردېســه داسي يــار پيــدا کــه چي پــه خــوی ښايســته وي
دا انتخــاب دي د رنګونــو پــه لاس مــه ورکــوه

۱۳۸۲\۴\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږه شېبه

د وصال په باچهي کي غم د ځان کوي غمونه
د ديدن د خولې نن اورم د بېلتون د مرګ حکمونه

خاموشۍ يې بنسټ ايښی دا ځل ټينګه يارانه ده
شور او شر په منځ کي نسته خفګان کړي قسمونه
تلوسه مي رسوايي ته پټ په غوږ کي داسي وايي
راځه نوم د يار غزل که راځه مات که رواجونه
د باور لاس کي خنجر دی وسواسي يې دي وژلي
زړه مي بيا کړله په غاړه د رازونو امېلونه
مايوسۍ رخصت اخستی اسويلي ورسره ولاړل
غلي غلي راته خاندي په ليمو کي دا وختونه
پښتنه وعده راغلې د اقرار استازی ګرځي
پر انکار خاوري انبار سوې سترګو کړله ستونه
ګيله من شوګير مي غواړي بيا د ځان سره ملګری
ځنګه ورسمه ځولۍ چي غوړوي راته خوبونه
فرياد ورک انتظار ختم خيال پرواز کړي هري خوا ته
مُسکا شونډو ميلمنه کړه ژوند هير کړي دي ويرونه

ستم و غوښته بخښنه د پردېس د حوصلې نه
ورځ تر بلې نرم کيږي د اشنا ټينګ عادتونه

۱۳۸۲\۵\۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

جفا

چې د همزولو په ټولۍ کې تر چا پاته نه یم
ولې پر هیڅ باندې حساب جانانه تا ته نه یم

یو ورځ به ستا سره هم وسي جفاګاني دې بري
یوازې زه خداې پیدا کړی ستا جفا ته نه یم
ما په دُنیا کې دا سې ښکلي سترګي ونه لیدې
ځکه و تلې د خپل کلي نه صحرا ته نه یم
جانانه ستا دا د ځوانۍ غرور به سي پښیمانه
چې سمه خاوري بیا محتاج به دې خندا ته نه یم
هر وخت یې وینم په خوبونو شکر شکر خدایه
لا هم بې برخې د اشنا د ملاقات ته نه یم
ظلم ستم مې پر ماشوم زړګي هر څو مره وکه
مینه کوم خو ورسپارلی دې سزا ته نه یم
د بلبل چیغې او د ګل خاموش ژوندون چې ګورم
دا یو رواج ګڼم حیران خپلې ژړا ته نه یم

پردېس ارمان که مې اصلي منزل ته ورسیدی
باور لرم او زګار به ستا د مخ ښکلا ته نه یم

۱۳۸۲\۳\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

آخيرولي ؟

زړه ته مي په قهر زمانه ګوري
رحم ولي زما پر طرف نه ګوري

دا د آزادۍ په نوم غلام ژوندون
وار په وار مي لاس ته زولانه ګوري
دې وخت کي مي زور از مايل کيږي نه
وژني به مي بل خو پښتانه ګوري
اى زما وطنه څوک ماره سوه نور
څوک دي لا ګوټ ګوټ کي خزانه ګوري
ووتې له ذهنه د غيرت کيسې
خود به دي وربل ته بيګانه ګوري
بده ښکاري لاس کي د يتيم دوډۍ
هر څوک ورته نوې بهانه ګوري
مه ګوره غليمه اوس په سپک نظر
سرته به دي بيا کاڼي درانه ګوري

ويښه چي سي زړونو کي بيده جذبه
سترګي د پردېس هغه صحنه ګوري

١٣٨٤\٥\٣٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

قافلې

جانـــان چـــي تلـــی زه پـــه خنـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ماشـــوم زړه ســـره تنهـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

د رخصـــتۍ غيـــږ مـــي پـــه مينـــه ورکـــړه ښـــکلي يـــار تـــه
مـــا ويـــل خـــوب دی خـــو رښـــتيا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د ســـترګو اوښـــکو ســـره يـــو ځـــای د زړه غوښـــي خورمـــه
دا يـــې ثمـــر ســـو د وفـــا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
بېلتونـــه زړه رابانـــدي يـــخ کـــه خـــو چـــي بيـــا رانـــه ســـې
کـــه چيـــري يـــو ځـــل د اشـــنا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
د جـــدايي هـــره شـــيبه راتـــه يـــو کـــال ښـــکاريږي
تيـــره شـــپه ويښ وم تـــر ســـبا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه
نـــه ليـــونی ســـوم نـــه خـــو مـــړ ســـوم دا دی روغ ګرځمـــه
پـــه زړګـــي ســـخت لکـــه ســـزا کلـــي کـــي پاتـــه ســـومه

هـــر وخـــت مـــي زړه تـــه راروانـــي وي د غـــم قـــافلې
پـــردېس چـــي ســـوم درنـــه جـــدا کلـــي کـــي پاتـــه ســـوم

۱۳۸۴\۷\۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېغور

د هـــر چـــا چـــي دوه يـــاران وي دا بـــې حـــال وي
همېشـــه بـــه يـــو خفـــه او بـــل خوشـــحال وي

پـــه يـــوه زړه کـــي بـــه يـــو جانـــان ســـاتمه
کـــه تهمـــت وي کـــه پېغـــور وي کـــه جنجـــال وي
بختـــور دی چـــي پـــر هغـــه چـــا مئـــين وي
چـــي يـــې زړه دغســـي ســـپين لکـــه جمـــال وي
لـــږه مينـــه لـــږ وفـــا لـــږ خنـــدا وکـــه
لـــږ پيســـې را دا ځـــواب بـــه د دې ســـوال وي
دروا غجـــن بـــه دلتـــه ډېـــري مـــزې وکـــړي
رښـــتيا گويـــه تـــه بـــه جـــوړ د فکـــر تـــال وي
پـــه سُـــورکو شـــونډو خنـــدا دي زلزلـــه ده
چـــي ډېـــر خانـــدې زمـــا مـــرگ تـــه بـــه دي خيـــال وي
ســـتا د ســـترگو پـــه رڼـــا بـــې را پيـــدا کـــړو
کـــه دي ورک د غونـــډې زنـــي شـــينکی خـــال وي

د زړگـــي نـــه بـــه دي ډېـــر غمونـــه کـــم کـــي
خوشـــحال اوســـه چـــي پـــردېس دي کليـــوال وي

۱۳۸۵\۹\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ياد

سترګي دي زما نه جوړولای سي د غرو ليوني
زما نه مخکي دي بل څوک وو په کتو ليوني

ته هغه وروسته يې سي مينه د ليلی پر سترګو
چه کله و ويني ستا سترګي په خوبو ليوني
د سهار باده ته سلام وروسته اشنا ته وايه
سر پر زنګون دي يادوي په نيمو شپو ليوني
د زړګي مينه مي يوازي د ښکلا سره ده
په ښکلي مخ پسې به ګرځمه تر څو ليوني
ته چي زما نه ولاړې زه يم دلته چاته پاته
په تا پسې سوم سراسر په شو ګيرو ليوني
د ژوند شپې ورځې تيرومه ستا د ياد زندان کي
ترما ببغمه ښکاري ډېر د زولنو ليوني
زه د نيمګړي دُنياګۍ تماشې نه پيژنم
زه کړم د هغه نازولي يار غمو ليوني
پر حق مئين دلته په کاڼو باندي ولي هر څوک
کلي کي نه لري هيڅ ځای د اوسېدو ليوني

بس دی دُعا ته ضرورت نسته جوړېږي کله
پردېس په غم کي د جانان سو د کلو ليوني

۱۳۸۵\۲\۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستم

زموږ ژبې به د ښکلو په صفت کله مړېږي
دا ښکلي په غرور او په نفرت کله مړېږي

غمجني دُنیاګۍ کې په پیسو حُسن خرڅ سوی
ښکلا خلک به ستا په تجارت کله مړېږي
په یو نظر کتو مې ژړوې تر ډېره وخته
خونکاري سترګي ستا مې په زحمت کله مړېږي
ما هیره کړه خندا چې د جانان نه اقرار هیر سو
انکار انکار په دې عادت کله مړېږي
چې خپله دي راولیږي زموږ د کلي خوا ته
دیدن باندي دي خلک د مالت کله مړېږي
که ژوند یوه ثانیه وي خدایه خوښه مي ښکلا ده
ښکلا سره مي زړه په محبت کله مړېږي
زما هغه وږي سترګي چي ټول عمر انتظار وې
اوس تا ته په کتو په یو ساعت کله مړېږي
خوبونه زنداني مي راپرېږدي خو اوښکي غواړي
غمونه دي جانانه په رشوت کله مړېږي

پردېسه د زړه وینو باندي هر یو غم موړ سوی
په خپل وینا ویونکي د تهمت کله مړېږي

۱۳۸۵\۱۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فکر تال

تـــو بـــه ځـــومره وفـــا کـــوي يادونـــه د اشـــنا
روان مـــي دي دژونـــد ســـره غمونـــه د اشـــنا

ژونـــدون ذره ذره دی او دُنيـــا ځنګـــه ســـپېره ســـوه
چـــه نســـته پکښـــې ښـــکلي ديدنونـــه د اشـــنا
ظـــالمي زمـــانې يـــې کـــړه خنـــدا را ځخـــه پټـــه
قبـــول مـــي پـــر ليمـــو وه قدمونـــه د اشـــنا
لـــوګی لـــوګی يـــې زلفـــي وې لمبـــه د مـــخ پـــه شـــان وه
بيـــا شـــمعي راتـــه وښـــوول رنګونـــه د اشـــنا
بيـــا چيغـــو د ببلتـــو ن کړمـــه لـــه خوبـــه را بيـــداره
پـــه ســـترګو کـــي مـــي مـــات ســـول تصـــويرونه د اشـــنا
ای غمـــه زه پښـــتو ن يـــم زه يـــې نـــه ســـم هيـــرولای
تـــر مرګـــه بـــه کومـــه صـــفتونه د اشـــنا

الله بـــه د ببلتـــون جنـــازه وباســـي پردېســـه
کـــه پورتـــه پـــه دُعـــا ســـوه ســـره لاســـونه د اشـــنا

۱۳۸۴\۱۰\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه کور

نــه زمــا د زړه نـــه وزي نـــه بـــه خپــل زړه کـــي ځـــای را کـــي
واورئ ای د دُنیــا خلکـــو یـــار بـــه زمـــا ژونـــدون تبـــاه کـــي

یــو جانــان یــو مــي ارمــان دی یــو مــي تــار پــه تــار ګریــوان دی
یـــو مـــي زړه یـــو پکښـــې یـــار دی بـــل څـــه نـــه لـــرم دُنیـــا کـــي
غـــواړي زړه نـــه ورکـــوي زړه دا عجیبـــه کیســـه نـــه ده ؟
ښـــکلو ټـــول تـــاواني کـــړي یـــو والله پـــه دې ســـودا کـــي
توبـــه نـــه ځنـــي کـــوم خـــو د قســـم نـــه مـــي قســـم دی
بیـــا بـــه دا ســـي قســـم نـــه کـــړم چـــي وفـــا ســـته پـــه اشـــنا کـــي
نـــه ګنـــاه ده د غمـــاز نـــه د بېلتـــون نـــه د رقیـــب ده
ســـتا وعـــدو کـــي شـــوګیر مـــا تـــه ســـر پـــر ســـر بهـــانې پیـــدا کـــي
د هجـــران تـــوري تیـــارې دي یـــاره خـــدای لپـــاره راســـه
چـــي د ژونـــد لاره پیـــدا کـــړم ســـتا د ســـترګو پـــه رڼـــا کـــي
بیـــا بـــه پـــوه سې چـــي تـــه څـــوک یـــې دلتـــه څـــومره دی ســـتا قـــدر
چـــي د وخـــت ســـپیره ســـیلۍ مـــي درنـــه ټـــول عمـــر جـــدا کـــي
زمـــا ډېـــر ســـپیره قســـمت دی هـــر وخـــت تـــا رانـــه خفـــه کـــړي
ســـتا د شـــونډو نـــه مننـــه چـــي دي بیرتـــه را پخـــلا کـــي

د ګیلـــو نـــه دي قربـــان ســـم زړه د زړه بـــدل کـــي واخلـــه
نـــور بـــه نـــه ژاړې پردېســـه خپلـــي اوښـــکي دي کـــه پـــا کـــي

۱۳۸۵\۵\۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

د زړه آهونـــــه دي زمـــــا هـــــیڅ اوریـــــدلي نـــــه دي
څـوک چـي يـې اوري هغـه سـتا پـه شـاني ښـکلي نـه دي

چـــي څـــو مره ژاړمـــه اشـــنا اوښـــکي مـــي مـــه پـــاکوه
نـــن دا ســـي ښـــکاري چـــي مـــي هـــيڅ درتـــه ژړلـــي نـــه دي
ښـــکلې مـــنم هـــر څـــوک بـــه ســـتا د ښـــکلا قـــدر کـــوي
بـــې مـــا پـــه غـــم دي چـــا د زړه غوښـــي خـــوړلي نـــه دي
ځکـــه پـــه دې وطـــن کـــي خلـــک ګناهکـــار ګڼـــي مـــا
هـــر چـــا تـــه غيـــرت ورکـــوم څـــوک مـــي وژلـــي نـــه دي
زمـــا زړګيـــه هـــم يـــې وران کـــړې هـــم اوســـېږې دلتـــه
افغانســـــتانه دښـــــمنان دي پيژنـــــدلي نـــــه دي
هســـي نـــه يـــاره دغـــه نـــور ښـــکلي خفـــه ســـي رانـــه
بـــه غيـــر لـــه تـــا مـــي د بـــل چـــا ســـترګي ســـتايلي نـــه دي
را ځـــئ چـــي يـــو ځـــل د ســـپيڅلي عشـــق يادګـــار تـــازه کـــوو
ډېـــري مـــودې وســـوې چـــي څـــوک دار تـــه ختلـــي نـــه دي
کـــه مـــي کـــړي مـــړ بيـــر تـــه ژونـــدی ســـم خـــو بيـــا هـــم جانانـــه
وايـــم چـــي ســـترګي دي ښـــايســـتې دي خـــو قـــاتلي نـــه دي

خدايـــه پـــردېس د داســـي خلکـــو نـــه ډېـــر لـــري ســـاته
چـــي مينـــه نـــه پيژنـــي غـــم کـــي زنګيـــدلي نـــه دي

۱۳۸۵\۵\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حالات بدل دي

پانړو د تاريخ کې د ملالې تور وربل ښکاري
اوس افسوس د هغه وطن واک لاس کې د بل ښکاري

کاشکي چې زه مړ وای يا مې داسې څوک ليدلای نه
وا وښتی له دين نه خلک وايي چې پاګل ښکاري
چاچې دُښمن و ايست د هغه نوم پر خوله نه راځي
چاچې بيرته راوستی هغه راته اتل ښکاري
څوک چې يې وړي ګټه د جګړو څخه مدام وايي
دا توري تيارې د وطن برخه د ازل ښکاري
يو چې ورته لار ښيې بل هرڅه په ډاډه زړه وړي
ووايه زړګيه تا ته کوم يو سړی غل ښکاري
څوک پکښې د نوي ابادۍ نښې ليدلای سي؟
ما ته خو هر څه په کنډوالو باندي بدل ښکاري
مرګ نور مې واخله چې زه دومره دروا غجن يمه
ما ويل خاوره زما ده اوس د نورو پکښې پل ښکاري
دا چې د دستار په نوم پر سرمو دی دا هيڅ نه دی
دا مو وليږي غاړو ته هم دا زموږ قاتل ښکاري
بس ناپوه ماليار ه ما ته مه کړه د بهار کيسې
باغ کې دي نوکر سپيرو اغزيو ته سور ګل ښکاري

چيغې د افسوس چې د پردېس د خولې نه ووتې
چا ته د غم سانديوي او چا ته به غزل ښکاري
١٣٨٥\٦\١٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

وچي شونډي

زړونـــه کلــک ســـوه نـــه مـــري ځـــوک د چـــا د غمـــه
کنـــــې خـــــاوري بـــــه واې زه پخـــــوا د غمـــــه

چــــي يــــاري کـــړې د نـــا دان هوښـــيار زړګيـــه
خـــود بــــه هيـــره کـــړې خـــوږه خنـــدا د غمـــه
داســــي ګـــډي وډي وايـــم بـــه تـــر کومـــه
چـــا تـــه وکـــړم فريادونـــه ســـتا د غمـــه
تـــر خـــوږو خـــوږو خبـــرو دي قربـــان ســـم
کـــوم نـــن درتـــه ترخـــه وينـــا د غمـــه
مـــرګ پـــه خپلـــه خولـــه غوښـــتل يـــوه ګنـــاه ده
مـــا بـــه هـــم کـــړې وي دا ګنـــاه د غمـــه
وچــي شــونډي ځنګـــه جـــوړي کـــړم خنـــدا تـــه
نـــه يـــم خـــلاص يـــو شـــېبه اشـــنا د غمـــه
چـــي د کلـــي نـــه مـــي نـــه باســـي صـــحرا تـــه
ګيلـــه مـــن بـــه يمـــه خامخـــا د غمـــه

چـــي د ژونـــد غونـــدي وي مـــرګ تـــه مـــي ورپرېږدي
پـــردېس غـــوارم پـــه دُعـــا وفـــا د غمـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژړېدلې هيله

د دُنيا خلکو د نظر څخه ايستلٰی يمه
لکه د تيرو زمانو د خاورو څلی يمه

د ژوند ساگاني حسابمه ولې مرگ نه راځي
نصيبه څنگه دي غمونو ته سپارلی يمه
بېلتونه راسه بې پروا يار مې د کلي يوسه
چې دی خندېږي زه په اوښکو لمبيدلی يمه
عشقه نورلاس راځخه واخله څه دي وکړه په ما
هم خنديدم هم رپيدم هم ژړيدلی يمه
خپلو سوالونو ته په خپله ځوابونه وايم
د خپل يار غم کې داسې حال ته رسيدلی يمه
ای ليونتوبه بې وفا نه سې او پرې مې نږدې
ډېر سوم خوشحاله چې دي ځان سره منلی يمه
عادت پښتون زړه مې پښتون زما وجدان پښتون دی
څوک چې مې نه غواړي نو کله ورغلی يمه
اوس مې پر غرونو گرځوي مدام د سيوري غوندي
چې د اشنا لمر غوندي مخ ته دريدلی يمه

گورته به يوسمه ارمان دي د وصال جانانه
پردېس ته نه راځې په ژوند کې پوهيدلی يمه

۱۳۸۵\۱۰\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکي

بیا پرمخ سوې پریشانه زما اوښکي
دومره مه ګڼه ارزانه زما اوښکي

ستا د غم قافلې د بېري زړه ته راغلې
هرکلي یې کړې ستومانه زما اوښکي
د خپل کبر او غرور نه به لاس واخلې
که دي ولیدې جانانه زما اوښکي
دا چې ګل د یار د مخ سره سیالي کړي
ستا سیالي کوي بارانه زما اوښکي
راته لږ د خوشحالۍ لپاره پرېږده
لا دي بس نه دي خفګانه زما اوښکي
که مې یار د خپل راتللو زیری راکړي
بیا نه وینې هجرانه زما اوښکي
د دردمن زړګي دردونو بدرګه کړې
چې راغلي ترګریوانه زما اوښکي

په سلګو سلګو بیده سومه پردېسه
وچې سوې نه سوي پښېمانه زما اوښکي

۱۳۸۵\۹\۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوګیر

مـــه ځـــه نـــور پـــر دغـــه لاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
ای زړګیـــــه وفـــــاداره لیونتـــــوب تـــــه دي نـــــږدې کـــــړم

د اشـــنا د دیـــدن وږې پـــه شـــوګیر بانـــدي مـــوږ نـــه ســـوې
کښـــینوې مـــي تـــر ســـهاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
بـــس دغـــه غمونـــه بـــس دي خوشـــحالۍ درکـــوای نـــه ســـي
لا نـــور ځـــه غـــواړې لـــه یـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
پـــه ســـلګونو وعـــدې نـــوري یـــې هـــم کـــړې و ې رانغـــی
پرېـــږده پرېـــږده انتظـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
کلیـــوال دي راخبـــر کـــه ورتـــه کـــاڼي پـــه لاس ورکـــه
مـــه مـــي وژنـــه بـــې سنګســـاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
یـــو لښـــکر د رقیبـــانو پـــه مـــا هـــیڅ کـــولای نـــه ســـي
خـــو دیـــار خولـــه کـــي انکـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
بیـــا مـــي نـــوم پـــه خولـــه یـــاد نـــه کـــړې پـــه مـــا بـــد ښـــکاري ستا کلـــی
دا دی وځـــم دي لـــه ښـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم
پـــه پښـــیمانو قـــدمونو بیرتـــه شـــاته راتـــلای نـــه ســـم
مینـــي نـــه لرمـــه چـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

تـــه د تـــورو غرونـــو هـــا خـــوا تـــه ژونـــدی اوســـې پردېســـه
زه دي غـــم کړمـــه بیمـــاره لیونتـــوب تـــه دي نـــږدې کـــړم

۱۳۸۵\۹\۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترخې شېبې

د یار ژوند غواړمه ویره بې له تا
موږ خوشحاله یو شوګیره بې له تا

زلزلې مې پر زړه څوک نه سي را وړلای
د یار سترګو کې تاثیره بې له تا
که اشنا مې دی باچا خو هیڅ ځای نه ځي
ای زما فکره وزیره بې له تا
ته د یار د سُورکو شونډو را بهر سه
خوب مې هیڅ نه دی تعبیره بې له تا
دا د ژوند شېبې ترخې سوې نه تېرېږي
د جانان د مخ تصویره بې له تا
ټول ظلمونه مې پر سر سترګو قبول دي
خو په مینه کې تغیره بې له تا

د اُمید غوټۍ په اوښکو نه ګل کېږي
پردېس شل نه کړه تقدیره بې له تا

۱۳۸۵\۸\۱۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ داسي نه وو

څوک به د خپل دوران اتل خو شحال خټک جوړېږي
چي يي خبري دښمنانو ته سبق جوړېږي

پخوا د کلي مشرانو روغه جوړه کول
اوس که جګړه وي نو د لاسه د ملک جوړېږي
يارانو راسئ نوی رنګ نوی انداز وګورئ
نن په جامو کي د انجلۍ په شان هلک جوړېږي
خدايه زه داسي آبادي وطن کي نه غواړمه
چي هديرو باندي مارکيټ د يو احمق جوړېږي
د نورو ژوند ته اسانتيا وي برا بري سولې
موږ ته بمونه بس د يو بل په کومک جوړېږي
دښمنه څومره چي دي وس وي نن مي وزوروه
سبا به زما لاسونه ستا خولې ته چنګک جوړېږي
چي لاس وهنه د شيطان ګاونډي نه وي پکښي
په يوه کور کي د پښتون سره تاجک جوړېږي
خبري دېري سري يو دی که وه داسي حالات
زما او ستا د کلي منځ کي به اټک جوړېږي
ولي مو توري د دښمن په ځيګر ښخي نه کړې؟
ولي مو غاړي بيا نيم ميتر په خامک جوړېږ؟

پردېسه چپ اوسېږه دې وطن کي هيڅ مه وايه
په ورور دي وژني ورته اوس نوی ټوپک جوړېږي

۱۳۸۴/۱۱/۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرانتیا

دا هجـــران دی کـــه وصـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
تـــن خفـــه زړه مـــي خوشـــحال دی نـــه پـــو هیـــږم

چـــي مـــي تــول عمـــر زړګـــی پکښـــې بنـــدي ســـو
دا یـــې زلفـــي دي کـــه جـــال دی نـــه پـــوهیږم
زمـــوږ د کلـــي کـــوڅې اور واخیســـت لمبـــه ســـو ه
کـــه پـــر ســـر د یـــار ســـور شـــال دی نـــه پـــو هیـــږم
ټولـــه شـــپه ورپســـې ژاړم چـــي را یـــاد ســـي
دا مـــي حـــال دا مـــي احـــوال دی نـــه پـــو هیـــږم
جانـــان ولـــي د رقیـــب د غـــاړي هـــار ســـو
زمـــا خـــو جـــار تـــرې ســـر او مـــال دی نـــه پـــوهیږم
دا د غـــم شـــېبې د هـــر چـــا پـــر زړه تـــم ســـي
کـــه پـــر مـــا یـــو ســـاعت کـــال دی نـــه پـــوهیږم
یـــاره نـــن راتـــه صـــفا خبـــره وکـــه
زمـــا لپـــاره دي ښـــه خیـــال دی نـــه پـــوهیږم

ځـــان مـــي تـــه یـــې زړه مـــي تـــه یـــې ای پردېســـه
بیـــا دي ولـــي رقیـــب ســـیال دی نـــه پـــوهیږم

۱۳۸۴\۱۲\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیروتنه

ستا خبري د اوبو پر مخ لیکل دي
ستا وعدې عبث وختونه تیرول دي

نه بلبل سوې نه سور ګل او نه اغزی سوې
یاره ګران دي عادتونه پیژندل دي
د هغې ورځې نه پس درنه توبه کړم
چې رقیب سره ولاړه وې خندل دي
تا تې درکړه خوشحالي خو زه ژړېږم
ویشل سوي برخې تولي د ازل دي
همېشه به وم ژوندی په انتظار کې
بس درځم درځم هر وخت راته ویل دي
زموږ جونګړي تې یو شپه را وله خدایه !
ښکلي د ښکلي محل وه د محل دي
د ګل رنګه هلمندي جانان د پاره
ما پربېښې ښکلي ټوله د کابل دي

پردېس ځکه د اشنا نه پردی سوی
اوس خبري د یارۍ په مُبایل دي

۱۳۸۴\۱۲\۲۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه او ځان

هــــر چـــا نـــه لـــري او ســـو زړه رانـــه غوښـــتنه وکـــړه
تنهـــا بـــه نـــه تېرېـــږي ژونـــد مـــا تـــرې پوښـــتنه وکـــړه

یـــا بـــه یـــو دواړه ملامـــت یـــا بـــې ګنـــاه یـــو دواړه
مـــا بـــه هـــیڅ نـــه هیـــروی تـــا چـــې یـــې ســـتاینه وکـــړه
زه یـــې پخـــوا لا پرهرونـــو بانـــدي مـــوړ ســـاتلم
خـــو دا دی ســـتا ســـره یـــې اوس د خـــولګۍ ژمنـــه وکـــړه
اوس بـــه پـــر یـــار ســـي را خپـــاره د حیـــرا نتیـــا رنګونـــه
ســـتا د ژړ رنـــګ زمـــا د پرهـــر کـــه یـــې لیدنـــه وکـــړه
څـــومره نـــادان وې زه دي پریښـــوولم د یـــار ســـترګو تـــه
چـــا چـــې ویشـــتلي ګـــوره چـــا یـــې درملنـــه وکـــړه
هغـــه خنـــدا چـــې اننګـــو کـــې جـــوړول ډولونـــه
زه خـــو یـــې وړی ومـــه تـــا مـــې پلټنـــه وکـــړه
غنچـــه د ګلـــو مـــې پـــه لاس کـــې انتظـــار یـــې کـــوم
راســـره بیـــا جانـــان یـــوه وعـــده اغزنـــه وکـــړه
د رقیـــب مـــخ تـــه دي راوکتـــل پـــه ډېـــره مینـــه
یـــاره دا ســـتا د شـــوخ نظـــر نـــه مـــې مننـــه وکـــړه

لیـک یې راغلی دی که خدای کول پردېس به راسي
ډېر سره ګران یو زما په یاد یې دا لیکنه وکړه

۱۳۸۵\۲\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملاقات

د دیـــــدن لاره بنــــدوي ډېـــــر مشــــکلات راکـــوي
د چـــا ګنـــاه نـــه ده پرهـــر زړه تـــه حـــالات راکـــوي

د عشـــق بیمـــا ریـــم طبیبـــان ســـول د ببلتـــو ن ملګـــري
د خـــوب خنـــدا نـــه یـــې پرهیز کړمـــه غـــم زیـــات راکـــوي
د اشـــنا حُســـن ورځ پـــه ورځ زیـــا تېږي خـــوار نصـــیبه
کلـــه بـــې مـــا تـــه د بوســـې پـــه نـــوم زکـــات راکـــوي
زه د ببلتـــون شـــپو کـــي لـــیکم ورتـــه د زړه خبـــري
ځـــواب رالـــی یـــار پـــر وخـــت د ملاقـــات راکـــوي
لکـــه چـــي زمـــا ســـره تـــر عمـــره اوســـیدل یـــې خـــوښ دي
یـــاره یادونـــه دي غیـــږ داســـي پـــه احتیـــاط راکـــوي
تـــا بـــه پـــه ژونـــد وي جـــدا کـــړي څـــو ببوســـه زړونـــه
ببلتونـــه یـــار بـــه زیـــری نـــن ســـتا د وفـــات راکـــوي
ســـترګي دي نـــه دي د هلمنـــد ســـیند دی څپـــې نظـــر دي
مـــا ډوبـــوي مســـکا د شـــونډو دي نجـــات راکـــوي

ځکـــه پـــردېس پـــه خپـــل وطـــن کـــي لا پـــردېس اوســـېږم
زمـــوږ هـــر څـــه مفـــت غـــواړي خپـــل هـــر څـــه پـــه خیـــرات راکـــوي

۱۳۸۵\۲\۲۸
لښکرګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ميني پت

ولي رانغلي صنمه لا تر اوسه
د راتلو دي يم په طمعه لا تر اوسه

سر او مال مي تر قربان سه چي هر ځای وي
پت د ميني يي پالمه لا تر اوسه
د جانان سره راځي ورسره ځي نه
غمه پاته سوې بې غمه لا تر اوسه
په زړه کلک دی ځواب نه سي راليږلای
چي هر ليک ورته ليکمه لا تر اوسه
يار چي تللی دی دا څو کلونه تېر سول
خوب مي نه سته ای عالمه لا تر اوسه
پرهرونه مي د زړه پر زياتېدو دي
نا خبره يي ملهمه لا تر اوسه
چي ژوندی يم مهربان به درته وايم
مړ دي نه يم د ستمه لا تر اوسه

د پردېس وران کلی څومره پر ما گران دی
په ورځ څو ځله ورځمه لا تر اوسه

۱۳۸۵\۷\۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختر

اختـــره راتـــه يـــاد کـــه تيـــر زمـــان د مـــا شـــوم تـــوب
زمـــوږ خـــوار کلـــي تـــه راولـــه يـــاران د ماشـــوم تـــوب

خـــو کاشـــکي دي واى ځـــان ســـره هغـــه شـــېبې راوړي
پـــه هـــر ســـاعت مـــي کـــړى دى ارمـــان د ماشـــوم تـــوب
دا خلـــک دي بـــې درده يـــو او بـــل پـــه کـــاڼو ولـــي
پـــر مـــوږ يـــې هـــم کورونـــه کړلـــه وران د ماشـــوم تـــوب
يو ته يې خوشحالي راوړې نور هري خوا ته غم دى کيسه که
درتـــه وکـــړي هـــر افغـــان د ماشـــوم تـــوب
آخيـــر بـــه مايوســـي ورتـــه اختـــر کـــي غيـــږه ورکـــي
چـــي قـــدر نـــه کـــړي زمـــا غونـــدي انســـان د ماشـــوم تـــوب
چـــي اوس دي پـــه جرګـــو اشـــنا تـــر کلـــي راتـــلاى نـــه ســـي
زړګيـــه هغـــه ژونـــد وو پـــر جهـــان د ماشـــوم تـــوب
اختـــره زه بخښـــنه غـــواړم ډېـــر يمـــه بـــې وســـه
لمـــانځلاى چـــي دي نـــه ســـمه پـــه شـــان د ماشـــوم تـــوب
کـــه زړه مـــي ورکـــى څـــه پـــروا کـــړي بيـــر تـــه بـــه يـــې راوړي
مـــا هـــم يادګـــار ســـاتلى د جانـــان د ماشـــوم تـــوب

چـــا ښـــکلي جـــامې وا غوســـتې څـــوک چـــا تـــه انتظـــار کـــړي
زه ليکمـــه پـــردېس يـــار تـــه بيـــان د ماشـــوم تـــوب

۱۳۸۵\۸\۱۱

کوچنی اختر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخطار

لا سونه به رقیبه ستا ګریوان ته رسوم
کیسه د رسره اوس د جنګ میدان ته رسوم

پښتون غرور مي مات کړه تول د صبر زندانونه
ځان ستا پر سر د عمر قید زندان ته رسوم
یوازي یې غمونه شو ګیرې زما حق نه دی
اعلان د بغاوت مي نن اسمان ته رسوم
د سر او مال نه تیر یم هیڅ پروا د رقیب نه کړم
دا یو اواز د زړه مي خپل جانان ته رسوم
زه داسي ژوندون نه غواړم چي یار وي ستا په څنګ کي
ځان مرګ ته رسومه او مرګ ځان ته رسوم
دا ډېره خاموشي مي بې ننګي ګڼلای نه سې
یقین به دي په دې لار کي ګُمان ته رسوم
ښکاریږمه کامیابه د رقیب مقابله کي
ډیوه دي ده سپین مخ شپو د هجران ته رسوم

په نیمه خو پوه نه سوې اوس پوره خبره واوره
خولګۍ به د پردېس د زړه ارمان ته رسوم

۱۳۸۲\۲\۱۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کاڼي زړه

مخ په شبنم مېنځي بل کار نه کوي
ګله ګلونه خو سينګار نه کوي

ازلي حُسن دي زياتي کړې دی
مهرباني چې پر ما خوار نه کوي

به غير له تا په دې دُنيا کې بل څوک
په زړيدو مي افتخار نه کوي

څوک چې د ګل خو شبويي نه پيژني
هغه پسرلي ته انتظار نه کوي

تل هغه زړه د غم نه پټ او سيږي
د پټې ميني چې اظهار نه کوي

زه ليوني وم درته ومي ويل
چې بې له تا مي زړه قرار نه کوي

چې پکښې ستا دا ښکلي ستړګي نه وي
مزه دا کلی او دا ښار نه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه لاســـــونه مــــــي اغـــــزو ســــــوري کــــــړل
بيــــا هـــم د ګــــل غوټـــه انکــــار نــــه کـــوي

مـــــور ورتــــه ســـــتوري د اســــمان حســـــابو
ښــــکلي د خپلـــــو وعـــــدو شـــمار نـــــه کـــوي

د کــــــاڼي زړه ســـــره مــــــي مينــــــه کــــړې
خـــداى دي زمـــا مـــرګ پـــه سنګســـار نـــه کـــوي

پــــــه قــــــدمو کــــــي ورتـــــه زړه ايږدمــــــه
اشـــــنا راتلـــــه پـــــر دغــــه لار نـــــه کـــــوي

پـــــــر دېس دوران د ليونتــــــوب تيــــــر کـــــړى
نــــور بــــه پـــه ښـــکلو اعتبـــار نـــه کـــوي

۱۳۸۴\۱۱\۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

تېر وختونه

څه دوران د لیونتوب وو څه خواږه وختونه تېر سول
چي له هر څه بې پروا وو اوس غمونه راته ډېر سول

نا خبره د خپل ځان وم چي ماشوم وم لیوني وم
نه د چا د زړه ګلاب نه د چا سترګو کي اغزی وم

نه مي غوښتل د چا بد نه په بد مي څوک خوشحال وه
نه ځواب د چا غلط وو نه غلطه لار د سوال وه

نه د چا په انتظار کي مي ثانیې وې حسابلي
نه مي دوې بې ګناه سترګي د چا غم وې ژړولي

د آزاد ژوندون خاوند وم د چا غم راسره نه وو
پوه د شپو ورځو په خوند وم چي صنم راسره نه وو

چي زړګي ته مي دوو سترګو د جانان لاره پیدا کړه
زما اوښکو په کوڅو کي د ګریوان لاره پیدا کړه

د وصال په خوب مور نه سوم سهار نه وو بېلتون راغی
خندا ولاړه اشنا ولاړی تریخ ساعت د ژوندون راغی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دیدن ټول اُمیدونه مې د زړه څخه بهر سوه
ټوله خلک په ظلمونو د بې ننګه یار خبر سوه

بس د ژوند پرلویه دښته به دي پربږدي په غمو کې
ما ته نه ښکاري یارانو حوصله د ښکلو زړو کې

ستا په کلي کې مې تیر کړله کلونه ته رانغلې
لا هم هلته وم جانانه تر پرونه ته رانغلې

تا راکړی لویه خدایه دې دُنیا کې امانت ژوند
د نفرت نه مې نفرت دی تیروم په محبت ژوند

د هر غم زور مې لیدلی ګرانه ستا په یارانه کې
ته خو شحال اوسې جانانه دا د غم په زمانه کې

هم یم میني سوځولی هم په میني کې لمبې دي
هم ګُمان یې پر ایمان کړم چې د میني یې توبې دي

ما پر بدو کړي ښه دي ځکه نن مې قدر نسته
هم جانان رانه خفه دی هم د زړه مې صبر نسته

اشنا ښکلی دی د رنګه چا ویل چې ملامت دی
پر وعدو چې وفا نه کړي دا د هر ښکلي عادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــه څــوک چــي زمــا ځــان وو هغــه هیرکــړم د ځــان هیــر یــم
ژونــد د غــم کــوهي کــي تیرســو د خوښــۍ د کــاروان هیــر یــم

ورځ تــر بلــې غمجــن کیــږم دا د غــم پــه دُنیــاګۍ کــې
لویــه خدایــه د هــر ښــکلي نظــر مــات تــه مــي لــوګی کــې

۱۳۸۵\۳\۱۵

تمنا

ښــکلې راســه چــي دي ښــکل کــړم ښــکلول دي ګنــاه نــه ده
لــږ مــــي زړه تــــه رانــــږدې ســــه خپلــــول دي ګنــــاه نــــه د ه

مــا تــه مــه وایــه چــي څــوک یــې زمــا د مینــي قــدر وکــه
پــــه دیــــدن پســــې دي مرمــــه راتــــه وایــــې صــــبر وکــــه

لــږ خــو ځــان تــه فکــر وکــه بــې وفــا وخــت بــې وفــا دی
تیــر وخــت بیرتــه نــه را ګرځــي دا عــادت یــې لکــه ســتا دی

یــاره داســي وخــت بــه راســي تــا بــه هــم زماپــه شــان کــي
لکــه زه چــي حیــران ښــکارم تــا بــه هــم داســي حیــران کــي

دا حــالات دي زمــوږ وطــن کــي هــر څــوک ډېــر کــوي ظلمونــه
خــــزان ورژول ســــتا پــــه شــــان تنکــــي تنکــــي ګلونــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوه لاسونه چې د نازه د چا غاړې ته امېل سي
د ظالم په لاس هغه سینه ګولو باندي غلبېل سي

اوس ته وواېه جانانه ظلم ښه دی او که مینه
مینه نه مني هیڅکله چې سي توې د انسان وینه

خندېدلې له اوله خوا اخیر دې لیوني کړم
په نازونو چې دې خپل کړم په غرور چې دې پردی کړم

یاره عمر د ګل لږ دی د بهار موسم به تیر سي
پته مینه ساتې ولې د اظهار موسم به تیر سي

پر هغه تصویر مئین یې چې هنداره کې ځان ګورې
ای نادانه یو ځل راسه که مې څیرې ګریوان ګورې

اجازه راکه جانانه چې دې ښکلې مخ ته ګورم
یا به نه یې یا به نه یم خپل نیمګړې بخت ته ګوروم

رانه وساته نن پته د غه ښکلې خولګې تانده
د خپل حُسن په دوران کې پر تار تار ګریوان مې خانده

ته ظالم د وخت په شان یې ته بهار راځخه ساته
ته خولګې راځخه ساته ته اقرار راځخه ساته

۱۳۸۵\۴\۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای په امان

جانان په کلي کي پاتېږي خو موږ کډه کوو
کله يي زړه رانه صبرېږي خو موږ کډه کوو

خدايه ګناه مي څه ده ځم د ګلستان وطن نه
د پسرلي وږمه لګېږي خو موږ کډه کوو

ژوندي مو وينو ته دي تږي مړه هم هيڅ نه وايي
ظالم خوشحاله دی خندېږي خو موږ کډه کوو

د بېوسي نه راته ځان ډېر ملامت ښکاره سو
چي زما ورونه وژل کېږي خو موږ کډه کوو

جانانه مه ژاړه قسمت د يو او بل نه بېل کړو
پر تا به سري لمبي بلېږي خو موږ کډه کوو

ورک دي ژوندون سي مرګ تري ښه دی خو چي دلته مړ سم
مړه سوه ځوانان پيغلي ژړېږي خو موږ کډه کوو

مخ رانه واړوه چي سترګي دي سي هيري رانه
مينه دي ورځ په ورځ زياتېږي خو موږ کډه کوو

الله خبر دی زه به چيري مزدوري کومه
اوس راته هيڅ نه معلومېږي خو موږ کډه کوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدایـــه قیامـــت نـــه دی اســـمان هـــم نړیـــدلی نـــه دی
ســـتوري هـــم هغســـې ریېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

د خـــدای پـــه امـــان تـــا هـــم د زړونـــو پـــر مالـــک ســـپارمه
وګـــوره اوښـــکي مـــي بهېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

کلـــه نـــا کلـــه د پـــردېس مـــزار تـــه پورتـــه کـــه لاس
یـــو ه شـــېبه مـــي نـــه هیرېـــږي خـــو مـــوږ کـــډه کـــوو

۱۳۸۵\۵\۱۴

ښکلی ځوان

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــوږ پــه کلــي کــي یــو وخــت یــو ښــکلی ځــوان وو
د هـــر چـــا د ســـترګو تـــور پـــر هـــر چـــا ګـــران وو

کلیـــــوال یـــــې پـــــه مجلـــــس نـــــه مړېدلـــــه
ښـــــه یـــــې خـــــوی وو او ســـــپېڅلی مســـــلمان وو

هـــره ورځ د خنـــدا ډکـــه خولـــه بـــه راغـــی
هـــر ســـړی یـــې ښـــو اخـــلاق تـــه حیـــران وو

نـــه یـــې کـــړی د یـــوه غیبـــت وو بـــل تـــه
نـــه خوشـــحال د کلیوالـــو پـــه تـــاوان وو

چـــې د ده پـــه شـــان ځـــو نـــور ځوانـــان پیـــدا ســـي
بـــس همـــدا مـــې د ماشـــوم زړګـــي ارمـــان وو

هـــر ســـاعت بـــې د الله شـــکر ادا کـــی
چـــې ببغمـــه چـــې ژونـــدی پـــر دې جهـــان وو

فریـــادونې لـــه نیســـتۍ څخـــه ګـــوَلـــه
هـــیڅ پیســـې ور ســـره نـــه وې پریشـــان وو

د خـــدای ورکـــړه ده ځـــوان ډېـــر دولـــت پیـــدا کـــی
د خپـــل بـــس مـــوټر پـــه خپلـــه مـــوټروان وو

د پیســـو ســـره یـــې مینـــه ســـو لـــه زیاتـــه
ځینـــي هیـــر هغـــه د لـــوړي تیـــر زمـــان وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلــــدینګونې د لمـــــر وړانګــــو بربښــَــــوَلــــه
اول نـــــه خـــــو بیـــــا زمــــوږ د کلــــي خـــــان وو

تجـــــارت یـــــې د انســــــان د وینــــو زده کـــــی
افغانـــــان بــــې قتلــــــول خپلــــه افغــــــان وو

ورســـــــره کبـــــر غـــــرور ســــو لـــــه ملګـــــري
هـــــر ســـړی یـــې پـــــر دوســـتۍ بانــــدي پښــیمان وو

یــــــوه ورځ زمــــوږ پـــــر کلـــــي زلزلــــه ســــوه
نـــــورولاړه د ده ښــــــکلی بلــــدینګ وران وو

بیـــــر تــــه را وســــــتی الله هغــــه حالــــت پــــرې
وخـــت کـــه هـــر ځـــومره پـــه منـــډه تـــرې روان وو

بیـــــر تـــــه ختمـــــه ســـــوه خـــــاني مســـــکیني راغلـــــه
بیـــــر تـــــه هغســـــي عـــــاجزه هغـــــه ځـــــوان وو

نـــــه یـــــې وکـــــی ســـــخاوت نـــــه خیراتونـــــه
خـــدای چـــي کـــړی پـــه ده بانـــدې امتحـــان وو

داخـــل ځـــوک د مجلـــس نـــه لـــري څـــه وکـــړي
پـــه فکرونـــو کـــي وو ډوب پـــه غـــم د ځـــان وو

خـــدای پـــټ کـــړی دی عـــزت پـــه عـــاجزۍ کـــي
د دې وروســـته دا د ځـــوان پـــر خولـــه اعـــلان وو

د بنده سره لويي څومره بد کار دی
دا زما ماشوم زړګی څومره نادان وو

د پیسو میني کړه لار راڅخه ورکه
لوَړَه مځکه مي لیده کښته اسمان وو

څو کلونه تر غرمې پوري بیده وم
رانه هیر وخت د لمانځه او د اذان وو

دا به حال وي همېشه د کبرجنو
دا چي هر څه وسول امر د سبحان وو

د آزاد ژوندون په قدر چي پوه نه سو
اوس جهان ورته وړوکی یو زندان وو

خدایه ستا تر باچاهي پردېس قربان کړې
نن مي ولیدی د ژرندي آسېوان وو

۱۳۸۵\۴\۲۸

ژوند تیرېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په بهار پسې مدام وي خزان داسې
چې راځي دُنيا ته وي به روان داسې

پر هر حال باندې مې شکر دی خاونده
لکه تللی چې وو راغی جانان داسې

دلته ګل وو خو اوس نسته که دي یاد وي
ستا به هم تیر سي د حُسن دوران داسې

چې غلطي ارادې ورسره نه وي
سره یوځای دي وي دوه مئینان داسې

لکه کوم عادل باچا چې پر تخت کښېني
ستا تصویر مې د زړه کور کی ودان داسې

لاس په لاس د رقیبانو مخ ته ګرځي
ځومره خوند کوي سپېڅلي یاران داسې

په سیالۍ کې د رقیب چې دي کامیاب کړم
همېشه اوسې کامیاب پر جهان داسې

یم حیران ستا په زړه کې ځنګه زړه دی
نه دی کلک کاڼي اشنا د بیابان داسې

چې خفه نه سې رو یاره یار ته وکه
سلام داسې کلام داسې بیان داسې

دیدن راوړه که مې سر ځي پروا نسته
زه د میني غواړم ګټه تاوان داسي

ستا د مخ ښکلول زما د زړه ارمان وو
ستا د زړه دي خدای پوره کړي ارمان داسي

چې یې تل خندا په موږ پوري کوله
ژړیدلي دي هغه رقیبان داسي

زما نه رنګ د اوښکو هیر سو خوشحالیږه
نن مي وویل زړګي ته ګریوان داسي

ملامت نه دی بلبل چې پر مئین دی
وي کټ مټ لکه ستا شونډي ګلان داسي

ما ته ښکاري یاره دواړه لیوني سوه
چې په منډه سوه بېلتون او هجران داسي

د ښو په غشو ویشتی دي پر زړه یم
خدای دي مه کړه پر بل چا مهربان داسي

شبنم مخ مېنځي د ګل خو ځان تر جار کي
د پردېس ژوند دي تر تا سي قربان داسي

۱۳۸۵\۴\۱۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وربل سیوری

خوب مي ليدى چي بيدېدم ستا د وربل سيوري ته
ما ويل غرمه به تېروم ستا د وربل سيوري ته

که اجازه دي وي يو تار دي له وربله اخلم
د زړه پرهر به پرې ګنډم ستا د وربل سيوري ته

يو کال بېلتون او هجران د واړه راپسې ګرځيدل
په شان د خال به پټېدم ستا د وربل سيوري ته

د خداى لپاره راته مه وايه چي بيرته ولاړ سه
نه غواړم ژوند مرګ قبلوم ستا د وربل سيوري ته

ښکاري دُعا مي سوه قبوله د خداى در کي اشنا
ځکه خو نه سي را تلاى غم ستا د وربل سيور ته

لکه چي څوک تر وني لاندي وخوري باغ کي ميوه
ستا په خولګۍ نه مړېدم ستا د وربل سيوري ته

د خواږه خوبه چا را ويښ کړمه ډېر ظلم وسو
دا سي ارام چي اوسېدم ستا د وربل سيوري ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېلتـــون ســـزا د هغـــه جـــرم مـــا تـــه اوس راکـــوي
زه چـــي ماشـــوم وم لوبېـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

بيـــا د حـــالاتو پـــر زړه بـــل کـــه د غـــم ســـره اورونـــه
يـــو ځـــل مـــي بيـــا پرېـــږده صـــنم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

هغـــه وخـــت ســـتا د مـــخ کتـــاب کـــي هـــر ســـر ليـــک وو مينـــه
مـــا چـــي لوســـتل پـــه پوهيـــدم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

زه د پـــردېس ژونـــدون ترخـــې خـــاطرې يـــاد کـــي لـــرم
يـــو وخـــت بـــه تـــولي هيـــروم ســـتا د وربـــل ســـيوري تـــه

۱۳۸۵\۱۱\۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

خولګۍ

په ټول ژوند يو ه شپه به مې هير نه سي
ياره ستا مړاوي کاته به مې هير نه سي

که په سرو سترګو ژړا درپسې وکړم
په سرو شونډو خند به ده به مې هير نه سي

زه دي خپل کلي ته ولي رابللم
اوس تر مرګه دا کوڅه به مې هير نه سي

چي وصال کي دي هجران راباندي راوست
ای جانانه هغه شپه به مې هير نه سي

زما د زړه غوښي پر بل چا پېرزو نه وې
ستا ظلمونه راسره به مې هير نه سي

ډېري شپې بې په يادونو کي سبا کړم
يار د ناز په خوب بيده به مې هير نه سي

اول مينه بيا رټلی ځواب راغی
دا به هير کړمه هغه به مې هير نه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکـــو نـــوره يـــاري نـــه کـــوم د ښـــکلو
خپـــل زخمـــي زخمـــي ســـينه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پـــر زخمونـــو د ملهـــم پـــر ځـــای ږدي مالګـــه
د يـــار رحـــم حوصـــله بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

د رقيـــب زړه يـــې ســـوځلی وو بـــې اوره
زړه راکښـــونکې اشـــاره بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

پرېـــږده مـــا چـــي د فکرونـــو پـــه ټـــال زانګـــم
بـــس پـــه هيڅـــه بهانـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

قســـمونه يـــې د مـــخ ليـــدو تـــه مـــات ســـول
پـــه توبـــه توبـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

ملامتـــه يـــم پردېســـه خـــولګۍ واخلـــه
بيـــا پـــه مينـــه کـــي ناغـــه بـــه مـــي هيـــر نـــه ســـي

۱۳۸۵\۱\۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې اشنا پسرلی

هــــر کلـــه راســـې پـــه خنـــدا پســـرليه
پــــر وعـــده ټينـــګ او بـــا وفـــا پســـرليه

ســـتا د راتلـــو پـــه انتظـــار انتظـــار
غمجنـــي شـــپې مـــو کـــړې ســـبا پســـرليه

د ديـــدن زيـــری يـــې خـــوږ منـــو زړوتـــه
تـــل دي ملګـــرې وي ښـــکلا پســـرليه

خـــو ډېـــر افســـوس ســـتا پـــه راتلـــو راځخـــه
اشـــنا د ژونـــد لارکـــړه جـــلا پســـرليه

ښـــکلو ګلونـــو تـــه دي نـــه ګورمـــه
د ښـــکلو مينـــي کـــړم تبـــاه پســـرليه

مـــا کـــړل رنګـــين پـــه اســـويلو غمونـــه
تـــا کـــړل رنګينـــه دا دُنيـــا پســـرليه

خپـــل دي ګلونـــو تـــه شـــبنم راوســـتی
زمـــا دي ســـترګو تـــه ژړا پســـرليه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته ښکاريږي بې اجله مرګی
چي بې اشنا راغلې پر ما پسرليه

راسره يې نسته د ليدلو طاقت
د ګل پر شونډو د مسکا پسرليه

جانان خفه سو ته هم مخ واړوه
ښه يم تنها تنها پسرليه

رنګونه تول دي زما د يار په شان دي
هسي نه کړې دي وي غلا پسرليه

يو څو سپېڅلي ارمانونه د زړه
سو له نيمګړي نيمه خوا پسرليه

زما سلام ستا د ګلونو غوندي
وايه پر کلي د اشنا پسرليه

د يار ستم که وو پردېس وژلی
قبر ته راسه خامخا پسرليه

۱۳۸۵\۱\۲

څه مانا

نه پوهیږم داسي کتل څه مانا
وار په وار مې خوا ته راتلل څه مانا

مینه چې دي درې ورځې دوام نه کړي
ښکلې ناز ادا دي اول څه مانا

زړه نه چې مې خپل زړګی ساتې لرې
یار دي یمه یار دا ویل څه مانا

یاره کوم رواج د محبت دی دا
یو ځل رابلل بیا رټل څه مانا

زما په مخ کې نه سو شرمینده رقیب
لاس کې چې دي راکی دا ګل څه مانا

سترګي چې دي توري ازلي دي نو
بیا پرې د کجل لګول څه مانا

زه وایم چې خوب تر تا قربان کړمه
خوب کې دي جانانه لیدل څه مانا

ټوله زغم مې صبر رانه وخوړی
صبر څه دی دا ژړیدل څه مانا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونــــــد څــــه دی زمـــــا لپـــــاره غــــم دی غــــم
غــــم کــــي د انســـــان او ســـــيدل څــــه مانــــا

خولــــه کــــي د اشــــنا چــــي تــــرنم نــــه ســــو
مــــه ليکــــه پردېســــه غــــزل څــــه مانــــا

۱۳۸۵\۲\۱۱

ځوانيمرګ خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوږ خيبر خوږي درې خاطر ته
وايم سلام روح د مصري خاطر ته

د بې وفا صنم جفا وژلی
ژوند يې هم وو ذرې خاطر ته

الهي دا ئل مي دُعا قبول کړې
چي سي رښا توري تيارې خاطر ته

د سروګلونو رنګ به هير وو ځيني
يار چي بې شونډي کړلې سرې خاطر ته

چي په هر شعر کي يي ستاينه کړې
ورکړی غم هغي ځيرې خاطر ته

د خيبر ټوله سپلني لوګی سول
ښکاري چا زلفي کړې خپرې خاطر ته

مرور وخت ورسره نه سو پخلا
وې په نصيب کي شوګيرې خاطر ته

نظر يې ګل وو زړه وو ګل ورسره
خزان نيولي وې ارې خاطر ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــي یـــــې پـــــه ژونـــــد خبــــر تـــــه نـــــه راتللـــــې
مـــــړ ســـــو دُعـــــا کـــــړې کـــــه ښـــــیرې خاطرتـــــه

ډېـــــر دومـــــره ډېـــــر ســـــتا د ظلونـــــو پـــــه شـــــان
ګـــــلان پـــــر قبـــــر بـــــه کـــــرې خـــــاطر تـــــه

مـــــا یـــــي لا ښـــــکلی مـــــخ لیـــــدلی نـــــه وو
ښـــــه راغلـــــی وویـــــل هـــــدیرې خاطرتـــــه

ورتـــــه دُعـــــا کـــــړه دپـــــردېس زړګیـــــه
کـــــه د ویلـــــو ځـــــه لـــــرې خاطرتـــــه

۱۳۸۵\۲\۳۰

دا شعر ارواح ښاد خاطر افریدي او د هغه اشنا ته ډالۍ سوی دی

څه وو ایم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته مو سندري په سلګو باندي بدلي سوې
دلته خوشحالۍ وې په غمو باندي بدلي سوې

دلته ډېري پیغلي کونډې سوي دي د پلار پر کور
دلته پښتنې وې لیونو باندي بدلي سوې

دلته تاریخي اثار هر چا تر وسه لوټ کړله
دلته کلاګاني په مورچو باندي بدلي سوې

دلته مشران د یو او بل په سیالۍ ظلم کړي
دلته د چا اوښکي بارانو باندي بدلي سوې

دلته چي یي قدر د پښتو او صداقت کړی
دلته یي سیني په غلبېلو باندي بدلي سوې

دلته هر څه وسول ټول جهان یي تماشه وکړه
دلته سري ډولۍ په جنازو باندي بدلي سوې

دلته خو د لمرځلانده مخ لوګیو ونیوی
دلته سپیني ورځي تورو شپو باندي بدلي سوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتـــه د ورور وينـــي د خـــور اوښـــکي بهيـــدلي دي
دلتـــه مـــو بـــاغچي پـــه هـــديرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه مـــي خپـــل ورور لاســـونه وتـــړل پرديـــو تـــه
دلتـــه جـــذبې د زړه ګيلـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه بـــه يـــو لويـــه تجربـــه راســـي دتيـــر پـــه شـــان
دلتـــه کـــه بيـــا چيغـــي پـــه ټپـــو بانـــدي بـــدلي ســـوې

دلتـــه پـــردي ويـــنم رانـــه ورک پـــردېس خوبونـــه ســـول
دلتـــه مـــي شـــپې ټـــولي شـــوګيرو بانـــدي بـــدلي ســـوې

۱۳۸۵\۳\۲۴

زما برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت راته کرلي ټول غمونه
په مجبور زړه مي منلي ټول غمونه

زما په شان يې بل څوک دومره قدر نه کړي
بل ځای نه ځي پوهيدلي ټول غمونه

ستا په لاس مي د ارمان جنازه باسي
ستا له خوا څخه راغلي ټول غمونه

ما سودا ورسره کړې زړه په زړه وه
جانان راکړل د خپل کلي ټول غمونه

يو پر مخ مي د رڼو اوښکو باران دی
بل پر زړه مي وريدلي ټول غمونه

دا د کاڼي غوندي زړه ته دي حيران يم
غمګين نه سو ځيني تللي ټول غمونه

نن مي ولوستله ستا د مخ کتاب کي
خوشحالي نسته ليکلي ټول غمونه

کړم ګمان چي ليونی به رانه جوړ کړي
د زړه کور کي مي ساتلي ټول غمونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتا پـــر ســـرو شـــونډو خنـــدا د خدایـــه غـــواړم
زمـــا پـــه برخـــه رســـیدلي ټـــول غمونـــه

اســـویلي ورتـــه وړمـــه د پســـرلي ســـوه
د زړه بـــڼ کـــي غوړیـــدلي ټـــول غمونـــه

راســـه خـــدای د پـــاره ځـــان ســـره یـــي یوســـه
مـــا تـــې مـــه پرېـــږده ای ښـــکلې ټـــول غمونـــه

یـــا غمونـــه قـــاتلان د اُمیـــد نـــه وای
یـــا وای ســـتا کتـــو وژلـــي ټـــول غمونـــه

یـــا مـــي ســـتا ســـترګي لیـــدلي نـــه وای یـــاره
یـــا مـــي نـــه وایـــې لیـــدلي ټـــول غمونـــه

یـــا مـــي اور د محبـــت پـــه زړه کـــي نـــه وای
یـــا پکښـــې وای ســـوځیدلي ټـــول غمونـــه

یـــا کوڅـــه کـــي دي اثـــر دی چـــي درځمـــه
یـــا ســـول مـــا بانـــدي غښـــتلي ټـــول غمونـــه

یـــا د ښـــکلو مینـــه ډکـــه ده لـــه غمـــه
یـــا یـــي مـــا تـــه رابخښـــلي ټـــول غمونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صداقت لره سزا سته خبر نه وم
محبت سره ترلي ټول غمونه

پر تار تار ګریوان مې مه خانده جانانه
خیر که ستا نه کوچیدلي ټول غمونه

ای ظالمه پردېس څنګه درنه هیر سوو
ستا په غم یې پېژندلي ټول غمونه

۱۳۸۴\۱۱\۲۰

ټګ ګاونډی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دوستۍ کې چې دښمن دی نه پاریس دی نه لندن دی
زموږ د څنګ یو ګاونډی دی په خو ښیو مو غمجن دی

همېشه غورځوي کاني دواړه لاسه شا ته نیسي
د پوښتني پر وخت هسي خالي لاس دُنیا ته نیسي
په ناولي لاس یې زموږ د ګران وطن زړګی خوږمن دی

ښه پوره سرمایه دار سو د وطن غرونه یې سوري کړل
یو په بل مو سره وژني راته جوړه یې خواري کړل
څوک بې لاس کې ورته قطعه ورانوونکی د ګلشن دی

د رښا څخه یې پر هیز کړو په تیارو کې سره ورک سوو
د نفاق اور یې بل کړی په لمبو کې سره ورک سوو
راته ویې سوځل دواړه یو مي زړه دی بل مي تن دی

زما وینو ته دی تږی زما ورور خپلول غواړي
لا یې زړه سوړ سوی نه دی خپلول د کابل غواړي
خدایه وخت را سره مل کړې تر اټکه مي وطن دی

لویه خدایه دا ارمان مي د ناتوان زړګي پوره کې
خپلواکي غواړم یا هلته پر ما جوړه هدیره کې
د پردېس دژوند ارمان دی هم وصیت د زکندن دی
۱۳۸۴\۷\۱۰

بېوفا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وفادار ګڼلې په خوی دي نه پوهېدم
ځکه خو ځيري ګريوان تولي دُنيا وليدم

داسي دي وکتله نن د پرديو غوندي
اوس بې پروا ګرځمه د ليونيو غوندي
نور به تنها نه سمه غمو دي وپيژندم

راغلي يو دُنيا ته يو امانت يو دواړه
په دغه دوو خبرو خو ملامت يو دواړه
ته به مغرور ګرځېدې او زه به نه صبريدم

الله دي ما خاوري کي اوسې ژوندی جانانه
ژوند مي له تا قربان سه ای هلمندی جانانه
بيا دي هم مخ وا نړوی بې اوره وسوځيدم

آخير چي ستا پر شونډو انکار انکار پاته سو
زما دا ټوله عمر يو انتظار پاته سو
پردېس پردېس ژوندون ته په سلګو وژړيدم

۱۳۸۴\۱۱\۲۳

افسوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

وطنــــه څنګـــه دي او لاد دی اتحـــاد نـــه غـــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

داڅـــه پـــه وســـوه افغـــاني بلـــبلان داســـي نـــه وه
بهـــار کـــي هـــر خـــوا الوتـــل پـــه خـــزان داســـي نـــه وه
اوس يـې خو ښ کـار د هـر صیاد دی ژونـد آزاد نـه غـواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

زمـــا ترڅنګـــه ای بـــې ننګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
د ېـــر ســـتړی ســـوی یـــم لـــه جنګـــه نـــور مـــي مـــه زوروه
بـــس دی وطـــن زمـــا بربـــاد دی نـــور فســـاد نـــه غـــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

خپـــل يـــې هـــر کـــور تـــه اســـانتیاوي د تعلـــیم پـــوره کـــړې
زمـــا د مکتـــب پـــه ســـوځیدو هیلـــي غلـــیم پـــوره کـــړې
زمـــوږ هـــر اُستاد لکـــه رشـاد دی څوک يـې ښـاد نـه غـواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

چـــي شـــپه او ورځ مـــي کـــړوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
ورور مـــي پـــه ورور حـــلا لـــوې دا بـــه مـــي کلـــه هېـــر ســـي
زمـــا زړګـــي تـــه اتـــک یـــاد دی بـــل جهـــاد نـــه غـــواړي
ځکــه پــر خولــه زمــا فریــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

پرېـــږدی یـــارانو چـــي پـــه غرونـــو کـــي ســـاده اوســـمه
د یـــو غـــدار غونـــدي پـــه لـــوړ بلـــډینګ کـــي نـــه اوســـمه
ګـــوره د ده ســـره ســـواد دی جـــوړ هیـــواد نـــه غـــواړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکــه پــر خــو لــه زمــا فريــاد دی تــا آبــاد نــه غــواړي

ای د پـــردېس د ماشـــوم تـــو ب د ورځـــو شـــپو وطنـــه
ســـتا د بچيـــانو پـــه کومـــک وران کـــړي پـــردو وطنـــه
ډېـــرو خـــو ړلـــی اعتمـــاد دی انتقـــاد نـــه غـــواړي
ځکـــه پـــر خولـــه زمـــا فريـــاد دی تـــا آبـــاد نـــه غـــواړي

۱۳۸۵\۲\۱۰

اشنا په ياد يې لره

زمـــا يـــو ورور د هغـــه بـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
ښـــکلې ځـــواني لـــري د ګـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي
هلتـــه بـــه پـــوه ســـې چـــې د خپـــل لاســـه دي اورا خســـتی
اســـلام آبـــاد چـــي د کابـــل غونـــدي پـــه بـــم وا لـــوزي

۱۳۸۲\۲\۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارواح ښاد عبدالصمد روحاني ته

لــه دُنیــا تللــی روحــاني پــر دغــه لار نــه راځــي
پــه دې پــوهېږم بیــا مــي هــم زړه تــه قــرار نــه راځــي
پــه دا ســي ظلــم دي جــامي ورتــه پــه وینــو ســري کــړې
لکــه پــر تــا چــي تــر قیامتــه د مــرګ وار نــه راځــي

پـه یاد کي سلګۍ

دا حقیقــــت دی پــــه وعــــده دی مرګــــی
خــــو ګــــران لحــــد تــــه ارمــــاني تللــــی دی
هلمنــــد ســــلګۍ پــــه وچــــو شــــونډو وهــــي
چــــي یــــي لــــه غیــــرې روحــــاني تللــــی دی

د انســــان وینــــه بــــې ارزښــــته ګڼــــي
د وحشــــت زړه راښانــــدي نــــه یخېــــږي
د ارمــــانو نــــو جنــــازي وتلــــي
د اُمیــــدونو خــــو نــــوم نــــه یــــاد ېږي
لکــــه ماشــــوم دوســــت دُښــــمن نــــه پیژنــــي
د مــــرګ وزر لانــــدي مــــو ژونــــد پټېږي
دا ســــي ګنــــاه روحــــاني نــــه وه کــــړې
چــــي پــــه ســــزا کــــي یــــي لحــــد رســــېږي

بــــې وســــه اوښــــکي مــــي لــــه ســــترګو څــــاڅي
پــــه دې پلمــــه چــــه د زړه غــــم کمېــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرحـــق وينـــا يـــي جنـــازه ســـوه رهـــي
پـــر حقيقـــت يـــو قربـــاني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرېي روحـــاني تللـــی دی

د خپـــل ولـــس پـــر بېوزليـــو بانـــدي
پـــه چيغـــو چيغـــو ژړيـــدی روحـــاني
ځـــان يـــي شـــريک د بـــل پـــه غـــم كـــې ګڼـــی
چـــي كلـــه كلـــه مـــي ليـــدی روحـــاني
د ســـولي امـــن پـــه ارمـــان بـــه وو تـــل
د جنـــګ پـــه اور كـــي ســـوځيدی روحـــاني
زمـــوږ خلـــك ولـــي پـــر مختـــګ نـــه غـــواړي
داســـي بـــه مـــا تـــه ږغيـــدی روحـــاني
چـــي يـــي پـــه ټولـــه ژونـــد ليـــدلی نـــه وو
لـــه هغـــو هـــم نـــه وو پـــردی روحـــاني

نـــه يـــي غوښـــتله د وطـــن تبـــاهي
نـــه لـــه دُنيـــا نـــه تـــاواني تللـــی دی
هلمنـــد ســـلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرېي روحـــاني تللـــی دی

روحـــاني وړی بـــه دي وي دا ارمـــان
چـــي د دوســـتانو ډك وطـــن پاتـــه ســـو
د صـــداقت بـــدل يـــي داســـي دركـــی
هغـــه پرهـــر دي پـــر بـــدن پاتـــه ســـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغــــه هلمنـــــد چـــي يـــــي ثـپـــې وهلـــې
چـــي كلـــه تـــه ولاړې غمجـــن پاتـــه ســــو
اوس پــــه تصـــوير دي تنــــده نــــه مــــاتېږي
ســــتا راســــره آخيــــر ديـــــدن پاتـــه ســــو
يــــاد دي تـــازه ســـاتمه وخـــت دي تيرســـي
زه وايـــم كلـــــى درنــــه نـــن پاتـــه ســـو

پـــــردېس پـــه دې خبــــره پـــوه ســـوم ســـهي
ځــــوان پــــه مرمــــۍ د نـــاځواني تللـــى دى
هلمنـــد ســــلګۍ پـــه وچـــو شـــونډو وهـــي
چـــي يـــي لـــه غيـــرې روحـــاني تللـــى دى

۱۳۸۷\۳\۲۱

د شپې يو ه بجه

خوب

چـــي ســـم بيـــده پـــه خـــوب دي ويـــنم يـــاره
تصـــوير دي زمـــا ســـترګو تـــه وړانـــدي راســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

څومره اثر دي وو په دوو سترګو کي
د ژوندون لاره يې کړه وركه رانه
يوه خوږه خاطره خوب کي اشنا
شپه تر سهاره يې كړه وركه رانه
زما اُميد زما د ژوند خوشحالي
بس بې اختياره يې کړه وركه رانه
شهيد ارمان ته مي دُعا زده كړې
خو تر مزاره يې كړه وركه رانه
جانانه دغه ستا د کلي كوڅه
په څو څو واره يې كړه وركه رانه
خپل او پردي به مي كتله پكښې
د زړه هنداره يې كړه وركه رانه
ما دي كيسه ليكل د ښكلو سترګو
پس له تكراره يې كړه وركه رانه
آخير مجبوره ژړېدو ته سومه
بل هره چاره يې كړه وركه رانه

د يار د حُسن ياغيتوبه ولي
زړګي مي ستا تر تاثير لاندي راسي
ويښ سم له داسي ښكلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلونـــه و ســــوه زمــــا پـــه زړه کـــي اوســـي
یـــار نــــا خبره دی کـــه نــــه پـــو هیــــږي
هــــر قـــدم ږدي د زړه پــــر ســـر دا ښـــکلي
د خپــــل ښــــکلا پـــه قـــدر ثــه پـــو هیږي
شــــونډي انکــــار کـــوي خـــو ســـترګي دي نــن
پـــه زړه راکښـــونکي اشـــاره پـــو هیږي
غـــوږ یـــې نیـــولی تـــر ســـهاره پـــوري
ســـتوري د مینـــي پـــه کیســـه پـــو هیږي
اوس هیـــرول یـــې نـــا ممکن ګڼمـــه
کلــــه مـــي زړه پـــه بهانـــه پـــو هیږي
زمــــا و مــــرګ تــــه رقیـــب مــــه رالیــــږه
پـــه دې خبــــره دي بانـــه پـــو هیږي
د اوس پــــه ښــــکلو کــــي پـــه ســـلو کـــي یـــو
ســـته پـــه ســـپیڅلي یارانـــه پـــو هیږي
چـــه ســـتا غـــرور مـــي پـــه مجبـــوره زړګـــي
نـــور ثـــه کـــوي یـــو الله (ج) ښـــه پـــو هیږي

پـــــر مـــــا رانغلـــــې لیونتوبــــه ولــــي
غمونــــه تـــول راپـــوري خانــــدي راســــي

ویښ ســـم لـــه داســـي ښـــکلي خوبـــه ولـــي
پــــر خولـــه د غـــم ســـلګۍ او ســـاندي راســـي

لکــــه شـــبنم د ګـــل پـــر مـــخ بیـــده وم
لکــــه خپـــل مینـــه د ښـــکلا ســــره وم
مــــوږ ماشـــومان وو لوبېـــدلو بـــاغ کـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه درنه پټ د ونو خوا سره وم
چا راته وویل سته سنګسار مینه کي
حیران ولاړ د زړه د رزا سره وم
نه مي د میني ناز ادا پیژندل
نه یې مخ سوی د سزا سره وم
دا خلک څومره مهربان ښکاریدل
زه یې پرې ایښی د اشنا سره وم
خو شپه د سترګو رپ کي تیره سوله
سهار د فکر او سودا سره وم
راسه دې خوب ته کوم تعبیر ورکوې !
غاړه غړۍ یاره له تا سره وم

خاوري ایرې سوې مئینتوبه ولي
پر مخ مي مړې اوښکي ځلاندي راسي
ویښ سم له داسي ښکلي خوبه ولي
پر خوله د غم سلګۍ او ساندي راسي

انسانیت تر سر لیک لاندي یاره
د پښتنې میني سوګند غواړمه
یوه شپه د جدایي چي راځي
په مرګ خوشحال یم کله ژوند غواړمه
چي مي د زړه کورته نفرت راولي
د هغي ژبي کلام بند غواړمه
د محبت نه جوړه سوې دُنیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مينـــــــي نـــــــوم پكښــــــې بلنـــــــد غوا ړمـــــه
كلـــــه نـــــا كلـــــه مـــــي ماشـــــوم زړه وايـــــي
جانانـــــه خـــــوب دي پـــــر مړونـــــد غوا ړمـــــه
اوس يـــــاراني تـــــه دي زړه كيـــــږي كـــــه نـــــه
د هـــــو يـــــا نـــــه ځـــــواب ژرګنـــــد غوا ړمـــــه
كـــــه ســـــوې منكـــــر د مينـــــي ځـــــم بـــــه درنـــــه
پـــــر دېس رخصـــــت لـــــه ټـــــول هلمنـــــد غوا ړمـــــه

ختمـــــوې زمـــــا د ژونـــــدون لوبـــــه ولـــــي
غـــــم بـــــه دي يـــــاره پـــــه زړه بانـــــدي راســـــي
ويښ ســـــم لـــــه داســـــي ښـــــكلي خوبـــــه ولـــــي
پـــــر خولـــــه د غـــــم ســـــلګۍ او ســـــاندي راســـــي

۱۳۸۵\۳\۲۸

مه را ځه

خپلـــې را تـــه وويـــل نـــور زمـــا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دى اى زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلـــې را تـــه وويـــل مـــه را ځـــه قـــدم تـــر شـــا پرېـــږده
وران مـــــي يادګارونـــــه کـــــه او لاره د وفـــــا پرېـــــږده
مينـــه څـــه تـــه وايـــي ښـــکلی نـــوم پـــرې د ســـودا پرېـــږده
ټـــوکي يـــي و نـــه ګڼـــې رښـــتيا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وويـــل زمـــا زړه کـــې دي محبـــت نســـته
ګرانـــه دي يـــاري ده ګرانـــه جيـــب کـــې دي دولـــت نســـته
هـــر څـــه پـــه پيســـو دي دلتـــه مينـــه حقيقـــت نســـته
نـــن دي الله خيـــر کـــړي ســـبا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وويـــل نـــه وا کـــدار دي د وربـــل ګـــڼم
نـــه مـــي خپلـــولا ی ســـې نـــه دي زه دومـــره اتـــل ګـــڼم
بـــل وارچـــي را ځـــې همدغـــه ځـــای کـــې دي اجـــل ګـــڼم
وا وره د رقيـــب نـــه بـــې پـــروا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

خپلـــې را تـــه وويـــل ای زړګيـــه اوس هـــو ښـــيار ســـولې
دا يـــــي نتيجـــــې پـــــه يـــــارۍ د اعتبـــــار ســـــولې
ختمـــــي دي پردېســـــه مرحلـــــې د انتظـــــار ســـــولې
مـــړ کـــه ســـوم پـــه چيغـــو پـــه ژړا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه
بـــس دی ای زړګيـــه د اشـــنا ديـــدن تـــه مـــه را ځـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۳۸۴\۹\۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاتلي سترګي

ژونـــد مـــي ســو تبــاه تــا را تـــه خنـــدلي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

ټـــو ل د ګلســـتان ګـــلان مـــخ تـــه دي حيـــران ســو لـــه
پـــاڼي پـــاڼي ولويـــدل بـــې وختـــه خـــزان ســو لـــه
ســـتا لـــه دې ښـــکلا ښـــکلا يـــاره شـــرميدلي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

زه دي کـــړم ايـــره ايـــره يـــو نظـــر کاتـــه بانـــدي
رحـــم ولـــي نـــه کـــوې زمـــا بـــې وســـه زړه بانـــدي
ګـــرځم پـــر صـــحرا صـــحرا پاتـــه را نـــه کلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

در بـــه ســـم پـــه هغـــه ورځ ســـره اور کـــي کـــه لاره وي
دا ر تـــه بـــه ســـم پـــو رتـــه زه مـــرګ کـــه ســـتا لپـــاره وي
وا يمـــه صـــفا صـــفا هـــر څـــه مـــي منلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

خـــداى دي را نـــه هيـــر مـــه کـــړه اوسې مـــي د زړه کـــور کـــي
خـــداى دي تـــل آبـــاد لـــري تـــه چـــي يـــې هغـــه کـــور کـــي
مـــا وکـــړه دُعـــا تـــا آمـــين ويلـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا وينـــا مـــي وا وريـــده ښـــه لـــه درنـــو خلكـــو نـــه
ســـر ســـه د پـــردېس قربـــان تـــل د هغـــو خلكـــو نـــه
څـــوک چـــي د وفـــا وفـــا لاره بانـــدي تللـــي دي
مـــه ګـــوره اشـــنا اشـــنا ســـترګي دي قـــاتلي دي

۱۳۸۴\۱۰\۱۱

وصيت

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــــر لار دي د را تلـــــو کـــــه وم وژلـــــی انتظـــــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

قســـم د نـــه را تللـــو کـــه دي کـــړي مـــا خبـــر کـــړه
نـــن ورځ دي هـــم پـــر مـــا پـــه انتظـــار کـــي مـــازدیګر کـــړه
کـــه ســـتا تـــر را تلـــو پـــوري زمـــا روح نـــه ســـو حصـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ارمـــان د خند ېـــدو بـــه دي وي زمـــا پـــر زړګـــي پاتـــه
را ځـــې بـــه پـــه خنـــدا لاســـونه پورتـــه کـــه دُعـــا تـــه
چـــي خـــدای مـــي ګنـــاه وبخښـــي زه ډېـــر یـــم ګناهکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

ســـتم را بانـــدي ډېـــر وکـــه خـــو نـــن بلـــه ورځ نـــه
مـــنم ســـتا پـــه ســـینه کـــي دی د کـــاڼي غونـــدي زړه
پـــه خپلـــه ملامـــت یـــم چـــي پـــه تـــا کـــړم اعتبـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

چـــي نـــه را ځـــې اشـــنا ډېـــره ترخـــه ده زنـــدګي
پـــه ژونـــدکي مـــي را غلـــې اوازه ده د مرګـــي
پـــر شـــونډو چـــي دي بیـــا را غلـــه لفظونـــه د انکـــار
جانانـــه بـــې وفـــا یـــو ځـــل مـــي را ســـه تـــر مـــزار

خـــولې د زکنـــدن مـــي ســـوې پـــر مـــخ بانـــدي را مـــاتي
زه ځمـــه تـــه پـــاتېږې اندیښـــنې مـــي ســـو لـــې زیـــاتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوکاشکي ستا پر سر يې وای وژلی په سنګسار
جانانه بې وفا يو ځل مي را سه تر مزار

اوس ستا د لاسه ستا د مخ ليدو اجازه نسته
پر قبر بيا زما د ژړيدو اجازه نسته
ماشوم زړه دي ماشوم غوندي په خپله کړه قرار
جانانه بې وفا يو ځل مي را سه تر مزار

تر مرګه رسيدلی چي ستا سترګو دی ويشتلی
دُعا به ورته دومره کړې چي شومره دي رټلی
وژلی ستا غمونو دی پردېس نه وو بيمار
جانانه بې وفا يو ځل مي را سه تر مزار

۱۳۸۲\۵\۱۲

اُميد

(c) ketabton.com: The Digital Library

لا وار پـــه وار پســـې زيـــاتېږي
ســـتا پـــه ليـــدو د نظرتنـــده
ســـتا ادا ګـــاني مـــي خوښـــېږي
د خمـــاري ســـترګو خاونـــده

چـــي را تـــه وګـــورې نـــه ګـــورم
طاقـــت دي نـــه لـــرم د ســـترګو
د خنجرونـــو نـــه ځـــان ژغـــورم
زړه بـــه ســـاتم د بڼـــو غبرګـــو
دلتـــه زخمـــي زړه نـــه جـــوړېږي
د مرهمونـــو لار ســـوه بنـــده

کرکـــه ســـبځې د مينـــي اوره
زمـــوږ پـــه زړونـــو کـــي بـــل اوســـه
د اشـــنا نـــوم د زړه ټکـــوره
تـــل مـــي پـــر شـــونډو غـــزل اوســـه
پـــه رمـــز د مينـــي چـــي پـــوهېږي
تـــر هغـــو جـــار ســـه زمـــا ژونـــده

نـــور درتـــه هـــيڅ ويـــلای نـــه ســـم
پـــر مـــا لـــه خپلـــه ځانـــه ګرانـــه
کلـــه بـــه يـــو ځـــل در پـــه زړه ســـم

دا را تـــه ووايـــه جانانـــه
چـــي تيـــر وختونـــه را يـــادېږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــــود بـــــه دا ورځــــــي وي بـــــې خونــــــده

ځـــــه چــــي کـــــوې خوښـــــه دي خپلـــــه
وخـــــت لاس تړلـــــی پـــــه لاس درکــــــړم
کاشـــــــکي خبـــــــر وای د اولـــــــه
بـــــې وفـــــا وروســــــته دي خبـــــر کــــــړم
چــــــي زړه دي زمـــــا ســـــره اوســـــېږي
پردېســــــه مـــــــه ځــــــه د هلمنــــــده

ســــــتا ادا ګــــــاني مــــــي خوښــــــېږي
د خمـــــــاري ســــــــترګو خاونــــــــده

لاوارپـــــــه وار پســــــــې زيـــــــاتېږي
ســــــتا پـــــــه ليــــــدو د نظرتنــــــده
ســــــتا ادا ګــــــاني مــــــي خوښــــــېږي
د خمـــــــاري ســــــــترګو خاونــــــــده

۱۳۸۵\۱۲\۱۰

د غمونو جنازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غمو جنازې باسي
تر خوږه خندا دې جار سم
که دې دوې سترګې پنا سي
لیونیانو کې به شمار سم

د رقیب په مخ کې یو ځل
د اشنا اشنا ناره که
پر ما توره شپه رڼا که
پر ده سپینه ورځ تیاره که
ټینګه غیږه را که یاره
ته لمبه سه ما ایره که
ډېر غمونه را نه وا خله
لږ یادونه را سره که
د غوصې منځ کې خندا دې
زما ژوند ته خاطره که
مینه پټه سا ته زړه کې
خو نازونه یې ښکاره که
بیا مې وسوځه بې اوره
بیا هغسې اشاره که

که لا زیاته دې ښکلا سي
یا به ورک یا به بیمار سم

که دې دوې سترګې پنا سي
لیونیانو کې به شمار سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټینګیدلای ورته نه سم
چي دي ښکلي اننګي سوه
په خاطر دي را ته ګرانه
د پېره ګرانه زندګي سوه
پنا کیږم دي له سترګو
چي بانه یې ټول جنګي سوه
د خانۍ دي مبارک سه
زما خوښه ملنګي سوه
په دُعا باندي مي سترې
دوه لاسونه د زړګي سوه
په زړګي کي مي اوربل دی
په هوا پورته لوګي سوه
صداقت تې ماته ورکړه
زور وره دي ټګي سوه

چي د هجر شپه سبا سي
پوه په قدر د سهار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
لیونیانو کي به شمار سم

ملامت یمه بې حده
د پېر غلط وم پوهیدلی
پیژندل دي ځکه ګران وه
ځان مي نه وو پیژندلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قناعت مي زړه ته ورکی
نه خپل کيږي دغه ښکلی
خپل غريب ژوند ته مي پام سو
زما له سره عقل تللی
په کوڅو کې نه ځايېږم
ډک له کبره دی ستا کلی
را ته وواياست ملګرو
چا زما اشنا ليدلی ؟
عادتونه يې اغزي دي
مخ يې ګل دی غوړيدلی

که مي تللی اشنا راسي
زه به مور په انتظا سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

ستا ځواني دي خاوري نه سي
ستا ديدن خوږه شېبه ده
ستا را تلل مي خوشحالي ده
ستا بېلتون د اور لمبه ده

ستا دي سترګو ته را نجه سم
ستا بڼو نه مي توبه ده
ستا د ياد باغچه مي زړه کي
ستا ديدن باندي اوبه ده
ستا قدم ته سومه خاوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا ثه خامه تجربه ده
ستا د زړه خوښه چليږي
ستا د حُسن دبدبه ده
ستا په ياد کي مي ځان هير دی
ستا په مينه کي جذبه ده

ستا ملګري دي وفا سي
ستا جفا نه دي اوزګار سم
که دي دوې سترګي پنا سي
ليونيانو کي به شمار سم

د هلمند د سيند پر غاړه
ثه خوږې کيسي د ميني
درته ياد دي که دي هير دي
د سپين مخ خبري سپيني
چي يو ځای به سره ناست وو
هغه ورځي وې رنګيني
اوس بلا را غلې هلته
مدام خوري د انسان ويني

ثو ځوانان يې کړه په نښه
ثو يې تير کړله تر ستوني
په لمبو کي ګلاب سوځي
غوتۍ ژاړي ارمانجني
تل په يو بل پسې اورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اعلانونــــــــــــه دي د مړینــــــــــــي

خـــــوار زړګـــــی مـــــي پـــــه ژړا ســـــي
خـــــوار پـــــردېس څنګـــــه قـــــرار ســـــم
کـــــه دي دوې ســـــترګي پنـــــا ســـــي
لیونیـــــانو کـــــي بـــــه شـــــمار ســـــم

۱۳۸۲\۵\۵

وژړېدو

چـــــي واک د ځـــــان نـــــه لـــــري
د ژونـــــد ارمـــــان نـــــه لـــــري
درد یـــــي درمـــــان نـــــه لـــــري
د هغـــــه چـــــا نـــــه را جـــــلا ســـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بسم الله که په خندا سه

که خوشحالي چیري وي
ما ته یي را کړه خدایه
که پسرلي چیري وي
ما ته یي را کړه خدایه
تنې ګریوان نه لري
وطن ګلان نه لري
صبر پر کړونو د الله سه
زړه بسم الله که په خندا سه

چي د پیسو لپاره
دُنیا کي ژوند تیروي
د خپل فایدو لپاره
دُنیا کي ژوند تیروي
ژوند یي عنوان نه لري
چي یو جانان نه لري
پر هغو ورانه دا دُنیا سه
زړه بسم الله که په خندا سه

اوس لاس تړلي یمه
په زولنو د ازل
یو ځل به ونازېږم
په ګل غنچو د ازل
حاجت بیان نه لري
اُمید تاوان نه لري
وژړیدو د خپله لاسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

د ښـــــکلي مـــــــخ کتوتـــــــه
نــــــن بهانــــــه جــــــوړوم
د حُســــــــن دي لمبوتـــــــــه
نــــــن بهانــــــه جــــــوړوم
ســــترګي ګُمــــان نــــه لــــري
د ليــــدو تـــــوان نــــه لــــري
اوس مبــــارک دي د ښــــکلا ســــه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه

د چـــــا نظـــــــر وخـــــــوړل
مــــــازديګري پردېســــــــه
د غـــــم لښـــکر وخـــــوړل
مــــــازديګري پردېســــــــه
رحـــــم جهــــان نــــه لــــري
ګنــــاه افغــــان نــــه لــــري
وطنـــه چـــا ويـــل کـــربلا ســـه
زړه بســـم الله کـــه پـــه خنـــدا ســـه
۱۳۸۲\۵\۳

ستمګر

درســـره مينـــه کـــوم مـــه کـــړه ظلمونـــه
د ورځـــي تـــه نـــه را ځـــې د شـــپې خـــو بونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

صبر مي نور د زړګي نسته دلبره
ما څه ګناه کړي ده يم نا خبره
ولي دي بند کړل پر ما خپل ديدنونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خو بونه

پوه سو له خلک ياره زموږ په مينه
چي ستا پېغور را کوي ما کړوينه
کلي ته کله را ځې تير سوه کلونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خو بونه

سترګي مي سرې وګوره ډېر مي ژړلي
غمګيني ښکاري کوڅې زموږ د کلي
مرګ را پسې دی پرېږده دا سي خويونه
د ورځي ته نه را ځې د شپې خو بونه

د نن نه پس مي اشنا دا فيصله ده
پردېسه جنګ نه کوم يوه ګيله ده
که نه را ځې مه را ليږه سلامونه
د ورځي ته نه راځې د شپې خو بونه
۱۳۸۵\۳\۲ د هلمند د سيند غاړه

مننه

کور دي ودان بېلتونه ښه دي کړي
چي مي اشنا نه را پرېږدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غـــم بــــلاوي ولويــــدې کلــــي تـــه

پـــه تـــورو غرونـــو کـــي يـــي ژونـــد کړي دی
د ښــــار ګردونـــو ســـره نـــه دی بلــــد
لــــه اننګـــو يـــي معلـــو ميږي دا ســـي
چـــي لـــه غمونـــو ســـره نـــه دی بلــــد
پـــه تـــورو ســـترګو تـــور را نجـــه لګـــوي
د تورتمونــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد
لمبـــي د مينـــي يـــي پـــر زړه را تـــاو دي
نـــورو اورونـــو ســـره نـــه دی بلـــد
يـــار مـــي د ګـــل ســـره مجلـــس خوښـــوي
د نفرتونــــو ســـــره نـــــه دی بلـــــد

زمـــا پـــر لـــور چـــي قدمونـــه اخلـــي
ډ يـــر يـــم خفـــه چـــي را ځـــي دې کلـــي تـــه
د نــــازولو نــــه خوبونــــه اخلــــي
د غـــم بــــلاوي ولويــــدې کلــــي تـــه

د زړه پرهـــر ورتـــه ښـــوولای نـــه ســـم
اشـــنا زهيـــر بـــه ســـي پريشـــانه بـــه ســـي
د خوشـــحاليو نـــه بـــه ليـــري ولاړ ســـي
پـــر خپـــل خنـــدا بانـــدي پښـــيمانه بـــه ســـي
کـــه يـــي زمـــا ســـترګو تـــه وکتلـــه
دی بـــه هـــم وژاړي ناتوانـــه بـــه ســـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا د خپله حاله نه خبروم
زما په غم کي ورک له ځانه به سي
زمور د کلي حالات دا سي وايي
هديره جوړه کوڅه ورانه به سي

هر څوک اغزي پرېږدي ګلونه اخلي
هر چا را وړي دي فايدې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولويدې کلي ته

هغه وخت غواړم د يار سر په امان
د کلي منځ کي چي جګړه ووينم
يو د خپل ژوند ارمان ته فکر وړی
ورته د بل لاس کي چاړه ووينم
لمونځ په جماعت کړي د انسان غوښي خوري
زو ربړم ډېر چي دا کړه وړه ووينم
زه هم له ژونده مرور ګرځمه
چي تر ځان ښکلي ځوانان مړه ووينم

را کړئ خنجر ځيرم سينه د قاتل
چي يي له رحمه خالي زړه ووينم

د بل د غمه چي خوندونه اخلي
خدايه هغه کړې بې پردې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

موږ د انصاف څخه بې برخي خلک
موږ د انسان د زړه احساس وژلی
موږ پرې زړګی د خپل دښمن یخ کړی
موږ سکنی ورور په اخلاص وژلی
موږ د تیارو سره ژوندون خوښوو
موږ بل څراغ په دغه لاس وژلی
زموږ نازولی د دې پاکي خاوري
موږ د پردیو په شاباس وژلی
موږ پر غلګر سره احتیاط کړی دی
موږ خپل ولس دی عام و خاص وژلی

موږ ته به بیا څوک کفنونه اخلي
موږ کړي خرابي ارادې کلي ته
د نازولو نه خوبونه اخلي
د غم بلاوي ولوېدې کلي ته

سهار له توري شپې خپلواکه نه دی
په غم لړلی ماز دیګر تیرېږي
شبنم ترګله پوري نه سي را تلای
خو تل باروت ورته پر سر تیرېږي
که یار مې دا حال له نږدې و وینې
غم بې پر زړه او پر ځیګر تیرېږي
نو ځکه نه غواړم دیدن د اشنا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـــر مـــا قیامـــت پـــر ده اختـــر تیرېـــږي
بېلتونـــه تـــه بـــه ورتـــه دا ســـي وايـــې
خوشـــــحاله ژونـــــد پر دلاور تیرېـــــږي

چـــي د پـــردېس اشـــنا خطونـــه اخلـــي
زړه بـــې بیـــا نـــه ســـي را نـــږدې کلـــي تـــه
د نـــــازولو نـــــه خوبونـــــه اخلـــــي
د غـــم بـــــلاوي ولویـــــدې کلـــي تـــه

۱۳۸۷\۷\۱۴

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library